

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

1 jar
2023

**BL. ANGELA SALAWA
P. PETER VNUČÁK OFM
HANA BRIGITA REICHSFELD
BRATSKÉ STRETNUTIA
ANKETA
SÚŤAŽ**

8

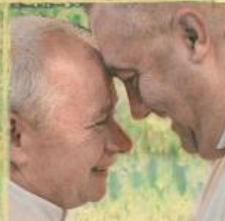
0

0

T

**OSEMSTOROČNÉ
FRANTIŠKÁNSKE
JUBILEÁ**

obsah

FRANTIŠKÁNSKE JUBILEÁ.....	4
BLAHOSLAVENÁ ANGELA SALAWA.....	6
ROZHOVOR S PETROM VNUČÁKOM.....	10
ANKETA.....	16
POZNÁVAME ČESKÉ TERCIÁŘE.....	20
SÚŤAŽ.....	27
GENERÁLNY MINISTER NA UKRAJINE.....	28
BRATSKÉ STRETNUTIE.....	29
SETKÁNÍ FRANTIŠKÁNSKÉ RODINY NA VELEHRADĚ.....	30
PANE, MÁŠ DOBRÝ VKUS.....	31
INFO NR OFS	32
STRETNUTIE S PROVINCÍÁLMI.....	34
MIESTNE BRATSTVO HLOHOVEC.....	35
POŽEHNANIE KAPLNY SV. FRANTIŠKA Z ASSISI.....	36
NEBOJ SA MALIČKÉ STÁDO.....	37
ŽIVOTNÉ JUBILEÁ.....	38
KNIŽNÁ RECENZIA.....	40

FRANTIŠKÁNSKA *rodina*

Časopis pre tých, ktorým je blízka františkánska spiritualita

Vychádza: 4x ročne

Ročník: 33, Číslo: 1/2023

Dátum vydania: marec 2023

Registrácia MK SR: EV 5631/18

ISSN: 1338-3213

IČO: 17 309 620

Vydáva: Františkánsky svetský rád, Františkánska 2, 811 01 Bratislava

Redakčná rada: Cecília Blanárová, Monika Olečková, Marcela Prekopová
Martina Zonnenscheinová a Pavol Železník (šéfredaktor)

Email: frantiskanska.rodina@gmail.com

Webové sídlo: www.assisi.sk

Náklad: 750 ks

Cena: Františkánska rodina vychádza vďaka príspevkom odberateľov časopisu.

Číslo účtu vo formáte IBAN: SK91 0900 0000 0000 1148 4135

Svoje príspevky zasielajte na emailovú adresu redakcie.

Redakcia si vyhradzuje právo rozhodovať o úprave a výbere príspevkov,
ktoré budú zaradené do príslušného čísla časopisu.

Obálka: fotokoláž

slovo na úvod

Milé sestry, drahí bratia!

Nachádzame sa v prvom zo štyroch rokov slávení osemstoročnice najdôležitejších udalostí života sv. Františka. Na tento rok pripadá slávenie výročia potvrdenia Reguly a vianočných udalostí v Grecciu. Pripravujeme sa sláviť spoločne všetky rády - celá františkánska rodina. V tomto jubilejnom roku témy „Reguly“ a „Greccia“ viac preniknú aj našu trvalú formáciu a jej prípravu pre všetky bratstvá na nadchádzajúcom Národnom formačnom stretnutí v Melčiciach. Spoločný festival Greccia, s jednodňovým duchovným a kultúrnym programom, sa zasa na celonárodnej úrovni za účasti všetkých rádov pripravuje na teplejšie ročné obdobie v Hriňovej. Vianoce teda budeme sláviť a objavovať v tomto roku bez ohľadu na dátum, viacej a spolu, aby sme zároveň objavovali a prehĺbili našu rodinnú spolupatričnosť. Chcem Vás všetkých povzbudiť, aby sme sa aj my zapojili a podieľali na tomto, či iných sláveniach v širšom, ale aj v regionálnych a miestnych spoločenstvách, aby sme všetci mohli prinášať o to viac svetla, radosti a iného toľko potrebného ovocia.

Zároveň však v liturgii roku prichádza obdobie pôstu, ktoré nás uvádza do času príprav na najdôležitejší okamih spásy. Okamih, keď opustený človek Ježiš na kríži odovzdal svoje ľudské bytie úplne do rúk Otca. Dramatický okamih dejín, keď Láska víťazí nad smrťou.

My sme kajúnci. Učíme sa od nášho otca Františka ceste pokánia v chudobe. Jemu prišlo, zasiahnutému Láskou, drahé oblečenie, pri toľkej chudobe naokolo, neznesiteľné. A zbavil sa ho. Ako aj márností predchádzajúceho života.

Máme pritom zostať vo svete na mieste, kde nás našiel. Lebo je to nielen potrebné, ale aj vo všednej vyprahnutosti našich ľudských úsilí oživujúce a inšpirujúce. Učíme sa tej tichosti a skrytosti – neukazovať sa, nevyčnievať, „nevytrubovať“. Vytrvať vo svete skrytých „pravých“ rúk, komôrok ľudských bied a slabostí, čo navždy zostanú „za dverami“ modlitieb a podaných rúk, „očí“ pre pozornosť, ostrážitosť na nebezpečných cestách a „svetiel“ v neprehľadných kútoch. S Láskou objavujeme krásu takéhoto sveta a s vytrvalosťou tú presahujúcu a príťažlivú Františkovu radosť a úsmev. Len s nimi sa cez bratov a sestry a všetkých nám zverených o krôčik priblížime k Bohu.

Damián Brec, minister NR OFS

Centenario Franciscano

FRANTIŠKÁNSKE JUBILEÁ POZVANIE K CELOSVETOVÝM OSLAVÁM

„Táto séria výročí bude pre nás vhodnou príležitosťou pripomenúť si, živým a inšpirujúcim spôsobom, evanjelióvú charizmu, ktorú Svätý Duch vzbudil v Cirkvi skrze sv. Františka.“

(Z listu Konferencie františkánskej rodiny)

Národná rada na svojom prvom zasadnutí, v minulom roku, schválila hlavnú formáčnú tému **Návrat k františkánskym prameňom**, s cieľom posilniť našu serafínsku identitu a znovu oživiť duchovný i praktický život všetkých, ktorí sa zložením trvalých sľubov – profesiou zaviazali k hlbšiemu žitiu katolíckej viery podľa sv. Františka. Vtedy sme si len okrajovo uvedomovali, že nasledujúci rok 2023 budeme sláviť prvé dva z najvýznamnejších piatich 800 výročí františkánskych sviatkov, ktoré po stáročia, i dnes neustále, ako voda zo živého prameňa, hasia smäd hľadajúcich zmysel života v hlbokom vzťahu k Bohu, cestou sv. Františka z Assisi.

Tieto sviatky sú pre nás všetkých veľkou výzvou k skutočnému návratu k charizme, myslou i skutkami, ako ju opäť prežívať s úprimným a horlivým srdcom, ako premôcť pasivitu, oživiť svoj postoj a konanie, ako zrevitalizovať naše bratstvá, ako vyjsť z miest našich stretnutí a neustále prechádzať „od evanjelia k životu a zo života k evanjeliu“, ako pripomína sv. František. Pretože františkánstvo sa žije najskôr vo vnútri a potom jedinečným spôsobom milovania sv. Františka v rodinách i vo svete. Ak by sa dal jednoducho zhrnúť cieľ osláv, tak ide v prvom rade o spoločné úsilie pravdivo a do hĺbky prežívať Františkov odkaz - zjednocovať sa, oživovať...

Inšpirovaní Svätým Duchom

Výzvu k spoločným oslavám 800 výročí poslala Konferencia Františkánskej rodiny

všetkým rádom vo svete koncom minulého roka ako pomôcku, s podnetmi na slávenie série dôležitých udalostí z posledných rokov života nášho zakladateľa pod jedným názvom **FRANTIŠKÁNSKE JUBILEUM**.

Oslavy sa uskutočnia počas rokov 2023 – 2026 nasledovne: Schválenie Reguly a Vianoce v Grecciu r. 2023, Stigmy v r. 2024, Pieseň brata Slnka r. 2025 a Prechod Františka v r. 2026.

Do našich miestnych bratstiev sme dostali výbornú pomôcku, ktorú, ako sa uvádza v sprievodnom liste tohto dokumentu, bude treba najskôr podrobne preskúmať na stretnutiach, v prednáškach, rozhovoroch, na rôznych podujatiach, aby nás mohla čo najviac inšpirovať k spoločným oslavám i v miestnych podmienkach. Dokument prináša obsahovú štruktúru duchovných a ostatných aktivít, ktoré sa dotýkajú komplexne oblastí nášho života a nabádajú k spôsobom, ako skutočne a naplno žiť našu charizmu. Či už ide o naše bytie v Kristovi, o našu existenciu ako bratov a sestier, alebo obnovený význam nášho františkánskeho života, ktorý zdôrazňuje bratstvo, synodalitu ako živé spoločenstvo s lokálnou a univerzálnou Cirkvou. A nakoniec tiež o existenciu vo svete ako miesta nášho svedectva bratstva a minority, v permanentnej evanjelizácii a v budovaní záväzkov jednoty so spoločnosťou uprostred ktorej žijeme.

Navrhnuté aktivity s cieľmi, ktoré sa opierajú o Františkovu regulu, sú cenným da-

rom, o ktorý by sme sa mali všetci oprieť, pretože upozorňujú a osvetľujú skutky, ktorými sa máme počas osláv, aj po ich ukončení, prejavíť vnútorne i navonok.

Dokument o podnetoch a význame slávenia Františkánskych jubileí nás vyzýva k spoločnému sláveniu a k pomoci na príprave podujatí osláv a účasti na nich s I. rádmi, s rádom klarisiek a TOR. Dáva nám výnimočnú príležitosť zažiť okamihy skutočnej bratskej lásky celej františkánskej rodiny, lepšie sa poznať a bratsky milovať.

Jubilejný rok 2023

Vstúpili sme do roku prvých osláv Františkánskych jubileí – osláv Reguly a Vianoc v Grecciu. Sme pozvaní vrátiť sa k Regule s hlbším, radostným, duchovným prežívaním a skutkami bratskej lásky, s cieľom vystúpiť zo seba, v našich rodinách, bratstvách a farnostiach a šíriť vôňu františkánskej cesty ku Kristovi a vôňu Betlehema

(tako ju nazval kustód br. Lucián), podporovaní mohutným duchom osláv po celom svete. S vedomím, že sme súčasťou veľkého návratu ducha sv. Františka, ktorý je aj dnes potrebným liekom na uzdravenie rozdeleného a bojujúceho sveta. Často berme do rúk podnety a pridajme sa k sláveniu, každý, aktívny, či pasívny člen našich bratstiev, prispěj svojím návrhom, pomocou a dobrou vôľou. Zapojme sa do tečúceho prameňa františkánskeho spôsobu milovania, radosti a chudoby, ktorá je skutočným bohatstvom, pretože: „Tebe, Pane, patrí veľkosť i moc, chvála, veľeba a sláva, veď tvoje, Pane, je všetko na nebi i na zemi, i kráľovstvo; ty prevyšuješ všetko, si Najvyšší! Bohatstvo a sláva pochádza od teba, ty panuješ nad všetkým, v tvojej ruke je sila a moc a v tvojej moci je zveľadiť a upevniť všetko (1Krn. 29, 11- 13).

Pripravila sr. Mária Marcela Prekopová
viceministerka Národnej rady OFS

7. januára 2023 sa v Grecciu uskutočnilo slávnostne otvorenie osemstých františkánskych výročí. Na slávnosti sa zúčastnilo 6 generálnych ministrov františkánskych rádov. Slávnostná inaugurácia zahájila sériu udalostí, ktoré sledujú posledné etapy života svätého Františka z Assisi.

foto: <http://centenarifrancescani.org>

BLAHOSLAVENÁ ANGELA SALAWA (1881-1922)

povolanie dosiahnuť svätosť v službe

Povolanie je zvláštna vec. Je to miesto, kde sa tajomným spôsobom stretáva vôľa Boha s vôľou človeka. Ako píše Štepan Smolen v knihe Pochabé chvály, sú svätci, ktorých život je predovšetkým extáza, jedno veľké vytrženie a vzopätie k Bohu, a potom sú tí, ktorých život je najmä kenóza, dlhé vyprázdnenie, zostup na zem, ideálne až na posledné miesto. Nie každý by v tejto situácii dokázal vysloviť, tak ako blahoslavená Angela Salawa, že „verím, že som v tom povolaní, mieste a stave, do ktorého ma Boh povoláva.“ Slúžka, ktorá si vedome vybrala posledné miesto a život naplnený starostlivosťou o druhých, našla svoje poslanie v každodennej všednosti medzi sporákom a hrcami.

Angela Salawa sa narodila 9. septembra 1881 v mestečku Siepraw, v Krakovskej diecéze v Poľsku. Bola dcérou Bartolomieja Salawa a Ewy Bochenek. Otec pracoval ako kováč a po smrti svojej prvej ženy sa druhýkrát oženil. Z prvého manželstva mal dvoch synov a druhé manželstvo bolo požehnané desiatimi deťmi. Matka Ewa bola ženou v domácnosti a starala sa o deti. Bola to neobyčajná rodina. Napriek nedostatku a materiálnej chudobe žili bohatým duchovným životom, často doma spievali náboženské piesne a čítali životopisy svätých. Rodičia svoje deti učili súcitu, skromnosti, ale aj tvrdej práci. Angelina osobnosť sa utvárala pod vedením matky, ktorá ju pripravovala na prvé sväté prijímanie. Dva roky navštevovala miestnu školu a pomáhala na rodinnom hospodárstve. Pre túto prácu bola však fyzicky slabá, preto v šesnástich rokoch odišla podľa príkladu staršej sestry Terezy slúžiť do Krakova.

Odchod do služby v meste

Do Krakova prišla na jeseň v roku 1897 a vďaka sestre Tereze sa jej podarilo nájsť prvé zamestnanie. Pracovala ako slúžka vo viacerých rodinách a spočiatku musela často meniť miesto svojej služby. V tomto období čiastočne ustúpilo jej duchovné zanietenie, predovšetkým vplyvom nového mestského prostredia a rôznym potešeniam zo stáleho príjmu. Po dvoch rokoch staršia sestra Tereza nečakane zomrela, čo Angelu veľmi zasiahlo. Po stretnutí so smrťou sa začala vážne zamýšľať nad tým, kam smeruje jej život. Jeden večer bola pozvaná na svadobnú recepciu a pri tanci mala videnie, ako Kristus stojí vedľa nej a pýta sa, ako môže dávať prednosť tancovaniu, pred tým, aby ho nasledovala. Táto mystická skúsenosť ju veľmi zmenila a stala sa prelomovou v jej živote.

Hľadanie duchovného povolania

27. apríla 1900 vstúpila do Spolku slúžok svätej Zity, nábožného združenia, ktoré spájalo katolíckych domácich pracovníkov v Krakove. Združenie vlastnilo dom, v ktorom vytvorili útočisko pre dievčatá bez domova, kuchyňu, malú nemocnicu, práčovňu, školu a knižnicu. Práve v knižnici sa Angela zdržiavala najradšej, túžiac ešte viac sa prostredníctvom čítania priblížiť k Bohu. Nadchli ju diela Terézie z Avily, Jána z Kríža, či Kataríny z Janova. Istý čas uvažovala o vstupe do kontemplatívneho kláštora, ale chýbalo jej potrebné veno a prekážkou bolo aj jej chabé zdravie. Po porade so svojím duchovným otcom, ktorým bol jezuita Stanisław Mieloch, zložila osobný sľub čistoty. Jej duchovný život sa ďalej rozvíjal vďaka čítaniu a častým spovediam, ktoré formovali jej citlivé svedomie. Do svojho denníka si zapísala: „Mám rada svoju službu, lebo mi umožňuje, aby som mohla mnoho trpieť, pracovať a modliť sa a okrem týchto vecí si na svete nič neprajem...“

Neskôr sa zoznámila s bratmi konventuálmi, ktorí v jej ďalšom živote zohrali veľkú úlohu. Zúčastňovala sa slávenia svätej omše a prijímala Eucharistiu tak často, ako len mohla. Uvedomila si, že v duchu pokory a minority ju veľmi priťahuje svätý František. 15. mája 1912 vstúpila do Tretieho rádu svätého Františka a o rok neskôr, 6. augusta 1913, zložila sľuby v kostole sv. Františka v Krakove. Jej členstvo nebolo len formálne, ale aktívne sa podieľala na apoštoláte medzi ostatnými domácimi pracovníkmi a bola pre nich vzorom kresťanského života. Pochopila, aké naliehavé a dôležité je podporovať katolícku misiu. Podporovala ich nielen modlitbou, ale aj finančne cez almužnu, či kúpou časopisov.

„Svätá slečna“

Po vypuknutí prvej svetovej vojny vo voľnom čase pomáhala ako dobrovoľníčka v nemocnici v Krakove. Utešovala a starala sa o zranených vojakov. Za vlastné peniaze im kúpala jedlo i všetko, čo potrebovali. Vojaci sa ku nej správali veľmi úctivo a vyslúžila si u nich prezývku „svätá slečna“. O svoj zovňajšok dbala, ale nie preto, aby upútala pozornosť druhých. Obliekala sa skromne a striedom, avšak vždy so štipkou elegancie. Hovorievala: „Pán Ježiš má rád upravených ľudí...“ Obvykle nosila dlhé čierne šaty s vysokým golierom, alebo tmavú sukňu a bielu blúzku, tiež s golierom.

Škola utrpenia

Ku koncu vojny bola veľmi vyčerpaná, čo sa prejavilo na jej zdraví. Spolu s rakovinou žalúdka a tuberkulózou sa u nej začala prejavovať aj roztrúsená skleróza. Od roku 1917, v posledných piatich rokoch svojho života, už nebola schopná vykonávať žiadnu prácu, čím prišla o akékoľvek prostriedky na obživu. Prestažovala sa do malej prenátej izbičky v suteréne, kde

jej spovedník prinášal sväté prijímanie a bratia a sestry terciári sa o ňu starali. V tomto období u nej začali mystické vízie Ježišovho utrpenia, ktoré si v rokoch 1916 - 1921 zapisovala do denníka. Ide o mimoriadne dielo, ktoré píše slúžka a predsa v ňom nie je nič o ťažkej a namáhavej práci, ktorú vykonávala. Je to príbeh Angelinej duše, zachytáva jej dialóg s Bohom i jej duchovné boje.

„Preto som si vyvolila práce domácej slúžky, rozlúčiac sa so všetkým ľudským šťastím, ktorého sa mi bez zásluhy dostalo, pevná vo viere, že v takomto poníženom spôsobe života sa s Božím požehnaním

môže moje vnútro lepšie formovať... Pripomínajúc si slová Pána Ježiša: „Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás“, mi z nich vyplýva, že k takémuto poníženému spôsobu života, ktorý mám prežiť, ma povolal sám Boh a nepatrí sa, aby som hľadala inú, hoci aj rovnejšiu cestu.“

Angela sa nebála utrpenia. Chcela trpieť, pretože túžila mať účasť na Kristovom diele spasenia cez kríž a zmŕtvychvstanie. Modlila sa, aby jej Boh dal znášať utrpenie iných. Bola vypočutá v prípade istého mladého muža, ktorý si kvôli nevyliciteľnej chorobe chcel siahnuť na život. Angela prijala rovnaký údel, pretože verila, že zázrakom je nielen samotné uzdravenie, ale aj vyrovnanie sa s chorobou, či utrpením a odhodlanie trpieť v spojení s Kristom. Mesiac pred smrťou obetovala svoj život a svoje utrpenie za katolícke Poľsko.

Zomrela pokojne 12. marca 1922 v nemocnici sv. Zity vo veku iba 40 rokov. Pohreb sa konal 15. marca za účasti konventuálov, jezuitov, redemptoristov a iného duchovenstva. Po jej smrti sa na Angelin príhovor udiali mnohé zázraky, ktoré boli zaznamenávané s veľkou presnosťou. Chýr o jej svätosti sa rýchlo rozšíril po celom Poľsku. V roku 1949 boli jej telesné pozostatky prenesené do kaplnky Umučenia Pána v kostole svätého Františka v Krakove. Sám krakovský arcibiskup kardinál Karol Wojtyła bol od začiatku zástancom jej blahorečenia, pretože už ako seminarista a mladý kňaz si upevňoval svoje povolanie modlitbou pri jej hrobe.

Blahorečenie

Angela Salawa bola blahorečená svätým pápežom Jánom Pavlom II. 13. augusta 1991 v Krakove. Je uctievaná ako patrónka nevyliciteľne chorých a pacientov s roztrúsenou sklerózou. Zároveň je patrónkou svetských františkánov v Poľsku a jej sviatok sa vo františkánskej rodine slávi 12. marca.

Počas beatifikačnej omše Svätý Otec o Angele povedal: „Táto dcéra poľského ľudu, narodená v neďalekom Siepraw, spojila významnú časť svojho života s Krakovom. Toto mesto bolo prostredím jej práce, jej utrpenia, jej dozrievania vo svätosti. V spojení so spiritualitou svätého Františka z Assisi prejavila mimoriadnu citlivosť na pôsobenie Duha Svätého.“

Ak vaše cesty niekedy zamieria do Krakova, určite nezabudnite navštíviť hrob blahoslavenej svetskej františkánky Angely Salawy, ktorá v službe ľuďom videla službu samotnému Kristovi. „Lebo ani Syn človeka neprišiel, aby sa dal obsluhovať, ale aby slúžil a položil svoj život ako výkupné za mnohých.“ (Mk 10,45).

Pripravila M. Zonnenscheinová

<http://www.sanktuarium-siepraw.katolicki.eu/index.php/bl-aniela-salawa>
<https://breviar.sk/cgi-bin/l.cgi?qt=pdt&d=12&m=3&r=2022&p=mpc&ds=1&k=ofm&o2=17080&o4=4>
<https://www.santiebeati.it/Detailed/92061.html>
<https://www.katolsk.no/biografier/historisk/asalawa>

Hrob bl. Angely Salawy, foto: P. Jan Maria Szewek OFMConv

**PANE, AKO CHCEŠ,
ABY SOM TI DNES NAJLEPŠIE SLÚŽIL?**

Františkán, kňaz, Peter Vnučák, nám v nasledujúcom rozhovore približuje pohľad duchovného asistenta i kňaza, ktorý pôsobí a získava skúsenosti v týchto službách po prvýkrát. Božou „dielňou“ sa mu stalo mesto Trstená a oravský región, kde pôsobí desať miestnych bratstiev františkánov svetského rádu, o ktoré sa striedavo stará s bratom Simeonom Brindzákom. A zároveň je tiež regionálnym duchovným asistentom. Okrem tejto služby a kňazských povinností venuje sa aj mládeži na tunajšom gymnáziu a má i ďalšie povinnosti vo františkánskom kláštore, kde je vikárom domu a magister postulantov. Napriek tomu, že mu chýba dlhoročná skúsenosť o ktorú by sa mohol oprieť, oravskí františkáni vnímajú jeho službu ako veľký dar. Vážia si jeho praktickú stránku, oceňujú, že napriek veľkej vyťažnosti vždy prichádza pripravený, vie čo treba povedať, ako osloviť druhých a jeho účasť na stretnutiach bratstiev prináša radosť a oživenie.

Peter Vnučák sa narodil 23.3.1985 v Martine, vyrastal v katolíckej rodine s ôsmimi súrodencami. Základnú školu ukončil v rodnom meste v r. 1999 a Gymnázium Viliama Paulinyho-Tótha zavŕšil maturitou v roku 2004, tiež v Martine. V rokoch 2004 – 2010 študoval na Slovenskej technickej univerzite v Bratislave a o 3 roky neskôr na Teologickej fakulte Trnavskej univerzity, ktorú ukončil v roku 2020. Do noviciátu k bratom františkánom vstúpil v Trnave v r. 2012, večné sľuby skladal v Bratislave v r. 2019 a kňazskú vysviacku mal v r. 2020 pred tromi rokmi v Martine, z rúk biskupa Jozefa Haľka.

Pochádzaš z katolíckej rodiny, v ktorej sa kresťanstvo dedilo z generácie na generáciu a Tvoji rodičia Tebe i súrodencom sa ho snažili odovzdávať v rýdzej podobe...

Vďaka Bohu, mali sme veľmi dobrých, veriacich, čestných, slušných a spravodlivých rodičov, ktorí nás viedli k viere a k Bohu. Pravidelne sme navštevovali sv. omše nielen v nedeľu, ale aj v piatok. Spolu s mojimi bratmi, som sa učil miništrovať, chodili sme na miništrantské „stretká“, športovali, hrávali sme najmä futbal.

Kto Ťa formoval, mal si svoj osobný vzor?

V mladosti som bol formovaný najmä kňazmi, ktorí nás predovšetkým učili náboženstvo. Nejaký silný vzor som nemal a vôbec

som neuvažoval o kňazskom, alebo rehoľnom povolaní. Až na vysokej škole, keď som mal 23 rokov to prišlo – pocítil som túžbu odovzdať svoj život Pánovi. Čo som hľadal, našiel som vo františkánskej rodine a v kňazskej službe.

Vybral si si rehoľné povolanie u bratov františkánov. Bol to konkrétny podnet?

Impulz, aj keď ešte nie konkrétny, prišiel počas svätej omše a potom hľadanie kam ísť, kde by som mohol najlepšie slúžiť Pánovi. Pri bratoch františkánoch som sa cítil dobre, tak som to skúsil... Oslovovala ma najmä sloboda, Františkove prežívanie vzťahu k Bohu, jeho jednoduchosť, pracovitosť, láska k prírode...

Ako si spomínaš na prvé kroky v noviciáte, vyskytli sa aj väčšie ťažkosti?

Noviciát som mal krásny, absolvoval som ho ešte s ďalšími šiestimi novicmi (traja boli z českej provincie), pod vedením brata Cyrila Brázdu. Život v bratstve mi veľmi imponoval, aj prežívaná forma modlitby a ďalšie ideály, ktoré sa snažím žiť ako najlepšie viem, ako mi Pán dá. A čo mi robilo ťažkosti? Vydržať sám so sebou, so svojimi chybami...

Máš svoje osobné krédo, ktorým sa riadiš?

Nie, nemám žiadne krédo, ani životnú múdrosť, skôr si dávam každý deň otázku a pýtam sa: „Pane ako Ti mám dnes lepšie slúžiť?“

Prídu občas aj väčšie pochybnosti, krízy?

Samozrejme. Pred večnými sľubmi som sa nanovo zamýšľal, či predsa len idem správnou cestou, či toto je, čo odo mňa žiada Pán. Krízy v duchovnom živote sprevádzajú aj mňa, prídu hocikedy, potom odznejú a idem, verím, že posilnený ďalej...

Kláštor bratov františkánov v Trstenej je Tvojím prvým pôsobiskom aj v kňazskej službe. Čo všetko popri nej máš ešte na starosti?

Služieb je naozaj veľa a pociťujem veľkú vyťaženosť. Spolu s bratmi slúžime v tunajšej nemocnici pacientom i personálu. Pravidelne chodíme po všetkých oddeleniach v pondelok a štvrtok. V ostatné dni, na zavalenie prichádzame udeliť sviatosti zmierenia a pomazania k vážne chorým. Tiež sprevádzam ľudí na ich duchovnej ceste cez pravidelné rozhovory, kde preberáme ako lepšie nasledovať Pána a žiť svoj život v plnosti.

Venujem sa aj mládeži na tunajšom gymnáziu, každý utorok máme rannú svätú omšu o 7. hodine, občas aj spoločné agapé. A v piatky večer mladí prichádzajú k nám do kláštora na stretnutia, ktoré tiež vediem. Mám na starosti aj členov Františkánskeho svetského rádu v oravskom regióne. A keď prídu letné prázdniny pravidelne organizujeme detský letný tábor fraAngeli (frantiskani.sk/fraangeli), kde sa s animátormi snažíme vytvoriť priestor pre hru, spoznávanie dobroty Boha a život sv. Františka.

Čo pre Teba znamená ticho? Venuješ sa kontemplatívnej modlitbe?

Modlitba v tichosti, v kaplnke pred Pánom, mi najviac pomáha zvládať svoj osobný život i život služby. Je to pre mňa pomerne náročné a často sa cítim unavený, preto rád spočívam v kaplnke v tichu, bez príbehov, myšlienok, slov, len prebývam v Božej prítomnosti. Čo potrebujem On vie, a to mi stačí.

Akú duchovnú literatúru preferuješ? Máš obľúbeného autora?

V poslednom čase ma oslovili tieto tituly: David Peroutka: Vnitřní modlitba, Thomas Keating: Otevřená mysl, otevřené srdce, Augustín Thompson: František z Assisi: Nový kritický životopis. Rád mám aj diela od Richarda Rohra, Fabia Rosiniho, Marka Rupnika, Orka Váchu. Majú otvorenú myseľ a hľadajú nové horizonty života s Bohom.

Nájdeš si popri tom všetkom čas aj na relax?

Rád si zájdem na výlet do hôr, ale času na výlety až toľko nie je. Čo je časovo menej náročné, je otužovanie sa vo vodách Oravy, kde chodím aj s pár priateľmi, alebo aj sám, keď mi vyjde čas.

Okrem mládeži sa po prvýkrát venuješ aj bratom a sestram svetského rádu, prevažne vyššieho veku, čo si vyžaduje zmenu prístupu. Ako vnímaš po troch rokoch túto skúsenosť?

Službu duchovného asistenta na Orave som prevzal počas epidémie korony v roku 2020. Odvtedy sa s bratom Simeonom Brindzákom striedavo starám o miestne bratstvá v Trstenej, Liesku, Dolnom Kubíne, Chlebnici, Malatinej, v Ružomberku, Oravskom Bielom Potoku, v Rabčiciach, Zuberci a Oravskej Polhore. Zároveň som od minulého roka aj tunajším regionálnym duchovným asistentom. Členovia bratstiev sú už vekovo starší, majú však úprimnú zbožnosť. Radi sa modlia, bratov si vážia,

tešia sa z ich prítomnosti a tiež pomáhajú v kostoloch pri liturgii.

Čo si najviac ceníš na tejto službe?

Najviac si cením úprimný záujem bratov a sestier žiť duchovný život podľa vzoru sv. Františka, v rámci ich možností a stavu. Je inšpirujúce vidieť, ako sa snažia aj napriek pokročilému veku.

Na volebnej kapitule regionálnej rady Oravského regiónu, na ktorej som mala česť byť prítomná, ma počas homílie zaujali okrem iných aj slová o zodpovednosti za dar povolania adresované nám svetským františkánom, ktoré by si mohol pripomenúť.

Všetci dostávame milosť povolania od Pána a každý vníma k čomu ho Duch Svätý vedie. Byť nasledovníkom sv. Františka v svetskom ráde je rovnako pravé povolanie, ako každé iné, prichádza z impulzu Pána skrz Duha Svätého, ktorý nás do fran-tiškánskej rodiny priviedol, aby sme niečo konkrétne konali. Ak to, čo máme vykonať

nevykonáme my, tak to za nás nevykoná nik iný. Ochudobníme tým tento svet o niečo pekné, potrebné a povolanie v konečnom dôsledku nenaplníme. Takto vnímam záväzok každého povolania.

V utorok 14. februára 2023 sa v Trstenej, v Charitnom dome konalo posvätenie ka-

plnky zasvätej sv. Františkovi, ktorá bude slúžiť nielen pre charitné účely, ale aj bratom a sestram OFS a verejnosti. Realizáciu si zobrali na starosť tunajší bratia františkáni. Ty však pripravuješ ešte jeden projekt, ktorý by mohol priniesť oživenie našim bratstvám a zároveň inšpirovať iných. Aký má cieľ?

Pokúšam sa uviesť do života novú aktivitu - „novénu so sv. Františkom.“ Vytvoril som prenosnú kaplnku, v ktorej je socha sv. Františka a zostavil – resp. spísal litánie k sv. Františkovi a z jeho životopisov vybral čítanie na každý deň. Kaplnka bude púťovať po domoch bratov a sestier svetských františkánov, najskôr v Trstenej a potom po ďalších miestnych bratstvách. Jej cieľom je spájať sa v modlitbe, spoznávať a sprítomňovať si život sv. Františka.

Rehoľa bratov františkánov bola jednou z prvých, ktorí nielen finančne, ale aj prakticky zareagovali na pomoc utečencom z Ukrajiny po vyhlásení vojny, poskytli im ubytovanie a ostatnú starostlivosť. Keďže si bol od začiatku pri tom, môžeš nám v krátkosti priblížiť priebeh tejto pomoci?

Pomoc utečencom z Ukrajiny na začiatku vojny realizoval bývalý provinciál br. František Xaverský, ktorý pre konkrétnu pomoc vybral a ponúkol neobývaný františkánsky kláštor v Pruskom. Bolo to spočiatku veľmi náročné, pretože prichádzali prví utečenci a kláštor nebol na takúto pomoc ani vybavený, ani personálne pripravený. Všetko, od vybavenia izieb posteľami, obstarávania skriniek a iných potrebných vecí, sa robilo a dopĺňalo takpovediac „za jazdy“. Na začiatku nám najviac pomohli dobrovoľníci finančnými aj hmotnými darmi, darovali mnoho potrebných a žiadaných vecí, ktoré bolo treba najskôr niekde umiestniť. O väčšinou ženy s deťmi a starších sa bolo treba komplexne postarať. Nielen o jedlo,

spánok, hygienické potreby, ale aj po zdravotnej stránke. Chorí potrebovali pomoc, štát však ešte len začínal riešiť zdravotnícku pomoc pre utečencov, ďalej bolo treba zabezpečiť potraviny, niekto musel variť a žiaľ, bola tu jazyková bariéra, nerozumeľ si. Prvé mesiace sa dosť improvizovalo, postupne sa však všetko vykryštalizovalo do potrebných stálych služieb a podarilo sa niektorým nájsť aj pracovné miesta, deti už chodia do školy, systém je zabezpečený, po tejto stránke stabilný. Keď sa hľadal spôsob, ako to bude fungovať, ponúkla svojich sociálnych pracovníkov aj Vysoká škola sv. Alžbety v Bratislave. Pomoc však bola dočasná, pretože týchto pracovníkov škola nemala nazvyš. Teraz v tejto oblasti pracujú dvaja laici.

Ako dnes pokračuje Vaša pomoc?

Stála prítomnosť nás bratov františkánov už v kláštore skončila, občas chodievame na vikendové brigády. Na začiatku sme poskytli ubytovanie v kláštore 80 ľuďom, dnes je ich 50. Služi im niekoľko dobrovoľníkov a brat Juraj, náš provinciál, sa usiluje pripraviť aspoň raz za mesiac pre nich výlet do okolia.

Žijú však jednotvárný život, ktorý ich do istej miery vedie k smútku, možno aj do beznádeje. Títo ľudia veľmi potrebujú, aby sa im niekto venoval, animoval ich, dával im nové podnety. Aby sa nimi niekto prišiel, rozprával sa s nimi, možno ich povzbudil, potešil, aby zmenili myšlienky a sústredili sa aj na niečo iné. Pretože nikto nevie dokedy zostanú v kláštore, v tomto náhradnom ubytovaní...

Za rozhovor ďakuje
Sr. Mária Marcela
foto: archív P. Petra Vnučáka OFM

FR

ANKETA

Sviatočné dni sú vo všeobecnosti vnímané ako čas, kedy človek nemusí ísť do práce, ale môže odдыхovať. Sviatky nám však neslúžia len na odpočinok, ich svätenie je dôležitým zdrojom milosti a požehnania. Plnenie tretieho Božieho prikázania vyžaduje od človeka aj duchovnú aktivitu. Slávením nedele a sviatkov vyjadrujeme svoj vzťah k Bohu, k Cirkvi, k sebe a aj ku nášmu františkánskemu spoločenstvu. Zachovaním pracovného pokoja a účasťou na svätej omši vy-dávame svedectvo o evanjeliu, jeho hodnote a význame pre náš život.

Respondentom ankety sme položili nasledujúcu otázku:

Čo ti pomáha prežívať sviatok inak ako všedný deň?

Luboš Kolafa OFS

Moje vyznání asi nebude užitečné. Budu upřímný. Jako důchodci je pro mne každý den už sváteční. Už několik let nechodím do práce a plánujeme si s manželkou dny, jak potřebujeme. A s vědomím, že dnů před námi rozhodně není tolik, jako je jich už za námi, se každé ráno společně modlíme: Děkuje Bože za další den života.

Katolíkem jsem však v rodině sám. Ani manželka, ani další moje celá blízká rodina do kostela nechodí. Ani moje máma, které je 92 let, se za celý život k víře nedostala. Rodina moji víru plně respektuje, jako i já respektuji jejich přístup k životu.

Dělím svůj čas pro Pána mezi rodinu a kostel a františkánské společenství a péči o mojí mamí. A tak je pro mne každé společenství s bratry a sestrami ve víře vlastně svátek. Každou neděli se těším na liturgii, na Boží slovo a zpěvy a na bratry a sestry, a v každém z nich se snažím potkávat s Kristem. Mše i setkání jsou pro mne každou neděli velkým svátkem. O církevních svátcích je prožitkem ve společenství samozřejmě mnohem intenzivnější a já v Duchu svatém děkuji za veliké srdce plné lásky, které má Pán pro každého z nás. Miluje nás bez zásluh a takové jací jsme.

Zuzana Vrťová OFS

Sviatok je stretnutie človeka s tajomstvom Boha.

Sviatočný deň je príležitosť nechať sa tým tajomstvom zmeniť. Každý rok si na Veľkonočné ráno zmrŕvychvstania sľubujem, že teraz už budem vedome radostnejším kresťanom...

Už od detstva lovím tajomstvo Vianočnej noci. Po polnočnej omši cestou domov škrípaval pod nohami sneh a rodičia a súrodenci šli spať. V tichu a v tme som sa posadila za záclonu do okna. Čakávala som tam na betlehenskú kométu... Prosím, neusmievaťe sa, bolo to vážne!

Videla som hviezdy a sústredene som myslela na to, ako teraz z neba na zem zostupuje Láska a Božia milosť. Robievam to stále. Chcela by som v tom tichu prijať milosť tejto svätej noci.

V dňoch liturgických sviatkov a voľna radi chodíme „zasvätiť“ deň aj do prírody. Dobré viem, aký som hriešny človek. Pri prechádzkach túžim cez krásu stvorenia zazrieť, precítiť Jeho prítomnosť.

Pamätáte si epizódu z Knihy Exodus (Ex 33,18-23), kde Pánov služobník Mojžiš poprosil Pána, že túži vidieť jeho slávu, jeho tvár? Pán mu to splnil do tej miery, ako je to pre ľudskú bytosť možné. Mojžiš poslúchol, postavil sa do skalnej trhliny a keď Pán prechádzal, zozadu videl znaky jeho prítomnosti. Dobré vieme, že medzi človekom a Bohom je priepasť Božej veľkosti a Božieho tajomstva, ktorá ontologicky presahuje ľudské schopnosti.

Náš Pán Ježiš Kristus nás lieči a dotýka sa nás prostredníctvom sviatostí a máme dar biblického, teologického a filozofického poznávania.

Okrem toho, čosi z Božej prítomnosti možno zachytiť, keď je človek sám na kopci, v tichu a vo vetre zmoknutý po jarnej búrke a nad údoliami sa objaví dúha.

P. Norbert Pšenčík OFM Cap

Pomáha mi to, že je sviatok. Vedome sa vyhýbam bežným prácam, telefonátom a častokrát si ani nezapnem PC, hoci vecí na vybavovanie by sa našlo dosť. Chcem v tento deň dopriať mentálny výdych nielen sebe, ale aj druhým. Myslím, že takto to nejako mal Boh v pláne. Ale či som s ním viac ako v týždni, to už nechám na neho.

Lucia Hidvéghyová OFS

Volakedy som to zanedbávala, ale čím som staršia, tým viac si uvedomujem, aké dôležité je nielen prežívať náboženský obsah sviatočného dňa, ale aj striedať prácu a odpočinok v rytme sviatkov. Keď to robím súčasne s druhými, dáva mi to väčšiu životnú istotu. Môžem sa o to oprieť.

Keď je človek tvorivý a zaneprázdnený, ale zastaví sa a odloží svoju prácu nabok, lebo rešpektuje prikázania, už tam sa začína sviatok. Keď sa preň rozhodnem, tým uznávam, že čas nepatrí mne, ale Bohu. Ľudia sa ničia tým, že sa vrhajú na prácu a nevedia prestať. Podávajú výkony a nedokážu len byť a vychutnávať si to. Sviatočný čas ma chce priblížiť k Bohu, k ľuďom, aj k sebe. Tak sa stávame aj pánmi času, keď ho dávame do služby Bohu.

Zasvätiť sviatočný čas, to nerobí len naša duša a rozum. Pomáha aj telo, zmyslové vnímanie a emócie. Keď v sobotu poobede pozametám pred domom, pripomínam sebe aj okoliu, že sa blíži sviatočný čas. Vidím čistú plochu, počujem šuchot metly, a tak aj moje telo vníma, že sa blíži nedeľa. Drobnosti, ktoré stačí urobiť raz týždenne, je veľa: dať na stôl kvety, prestrieť čistý obrus... Zmyslami vnímateľná odlišnosť zosilňuje duchovnú skúsenosť výnimočnosti. Čistota, krása a poriadok, príjemná vôňa a chuť jedla, ktoré inak nemávam, krajšie oblečenie, iná šálka na kávu – to sa mi osvedčilo. Aj hudba, ktorú počúvam len vo sviatočný deň, dlhšia prechádzka, ticho a pokoj. Snažím sa nikam sa neponáhľať.

Pomáha mi ešte niekoľko ďalších vecí, ktoré poznám z judaizmu.

- Pamätať na sviatočný deň vopred. Keď na nedeľu myslím už od pondelka, keď si odložím niečo dobré až na ten deň, mám z neho väčšiu radosť. Na veľké sviatky sa pripravujeme v Cirkvi celé týždne a je to veľmi múdre. Príprava je dôležitá, lebo bez nej nemáme pripravený vnútorný priestor pre to, čo nám chce Boh dať. „Zobudiť sa“ až vo sviatočný deň, že sa niečo začína, to je už neskoro. S tým súvisí ďalšia vec, ktorá mi pomáha prežiť sviatok:

- Začať slávenie už v predvečer. Keď sa pred spaním, alebo celý večer niečomu intenzívne venujem, na druhý deň ma to už čaká. Zobudím sa do istej atmosféry a pokračujem. Ráno často pochopím nové veci, ak som napríklad večer čítala Písmo. Tak mi je ľahšie dať dňu primeranú náplň. Uvedomiť si, že nastal deň, keď Pán Boh nečaká odo mňa výkony, ale chce byť so mnou. Je to pozvanie byť pre Boha, byť s ním a vychutnávať to, že aj On je s nami. Slovanmi sa to ťažko opisuje, ale keď sa premenia na skúsenosť, je v nej nevyčerpateľné bohatstvo.

- To, čo mi ešte pomáha prežiť sviatok naozaj ako výnimočný deň, je jeho oddelenie, odlišenie od bežného, pracovného dňa. Napríklad úkonom, po ktorom sa už nevrátim naspäť. Napríklad keď prídem v sobotu večer z kostola domov a zapálím si

sviečku, tak viem, že sa začala nedeľa, a už nebudem vysávať... Až na malé výnimky sa snažím v nedeľu naozaj nepracovať a nemyslieť na prácu. Aj hlava si potrebuje odpočinúť a urobiť si odstup, načerpať inšpiráciu. Je to veľmi oslobodzujúce, že sa ňou nemusím zaoberať a môže počkať, lebo je tu niečo oveľa dôležitejšie. Biblickým jazykom povedané, šesť dní staviame Bohu príbytok a vo sviatočný deň do toho príbytku vojdeme a sme tam s Ním.

Mama hovorievala, že „sviatky nie sú náplňou života, ale vyjadrujú jeho kvalitu“. Tiež si to myslím.

Zuzana Fodorová OFS

Pre mňa sa takmer všetky sviatky viažu k návšteve chrámu a svätej omše. Či sú to sviatky cirkevné, ako napríklad veľkonočné, Vianoce, alebo skôr osobné, ako narodeniny, alebo rôzne výročia. Mojou snahou je zadeliť si čas takým spôsobom, aby som sa mohla zúčastniť svätej omše.

Slávením Eucharistie sa všetko akoby násobilo. Pekné pocity sa stávajú prekrásnymi, radosť je iskrivá, nádej nehasnúca, láska všeobjímajúca. Smelo môžem vyhlásiť, že je to vrchol, týčiaci sa vysoko nad inými zaužívanými zvykmi spojenými so sviatočným dňom. Ostatné činnosti už iba pomaly dokladám k tomuto nosnému bodu svojho

dňa a snažím sa o to, aby tvorili každá osve a predsa spolu moju osobnú oslavnú pieseň Pána.

Eucharistický Kristus posväcuje každý deň. Návštevou svätej omše sa takto aj zo všedného dňa sviatočný stáva.

Mária Zita Schmidtová OFS

... možno práve to, že sa nesnažím vnímať pred ním slovo "prikázaný", ale vynaložím potrebné úsilie, aby sme sa v slobode vo sviatočný deň stretli bratia a sestry v čo najväčšom počte (trebárs na nejakom pútnickom mieste - na sv. omši, na krížovej ceste a pod.), pretože stretnutie sa s duchovnou rodinou mne sviatok ešte viac umocňuje...

Poznáváme české terciáře

Žena, která věří v moc Ducha Svatého

S Hanou Brigitou Reichsfeld se známe již deset let. A mnozí jí znáte i na Slovensku. Jako každý mužský jsem si nejdříve musel v národní radě zvykat na její ženský způsob myšlení a víry. Dnes mám k její křesťanské a františkánské cestě ještě velkou úctu a vážím si její odvahy sloužit druhým i přes všechny těžkosti a nemoci.

Hana Brigita Reichsfeld je matkou tří dětí a babičkou tří vnoučat. Kromě toho byla mnoho let učitelkou v základní a jazykové škole. Spolu s manželem Lubomírem byli ve Veselí nad Moravou prvními, kdo se v listopadu roku 1989 zapojili do Sametové revoluce v okrese Hodonín a poté zakládali Občanské fórum ve městě. Než se v loňském roce začala starat o terminálně nemocnou maminkou, byla několik let pastorační asistentkou Charity Uherské Hradiště, kde mimo jiné duchovně doprovázela umírající v Domácím hospici Antoníněk a zůstává stále jejich dobrovolníkem.

foto: Na Negevské poušti

Na jaře roku 2007 začala Hanka vnímat, že jí Bůh volá k následování života svatého Františka. Tuto svou zkušenost přibližuje v rozhovoru, který vedla s Hankou redaktorka a fotografa Lenka Fojtíková v knize kronika 100 let (str 292). V současnosti je členkou národní rady už deset let. Nyní slouží ve službě formátorky. V letech 2014 - 2016 byla zvolena národní ministryní. Chtěl bych se vrátit k tomu období. Jak se zpětně díváš na to, že jsi stála na pozici, na které posledních sto let stáli jen muži? Jak si se cítila? Jaké těžkosti jsi prožívala?

Vůbec jsem si to neuvědomovala. Ráda žiji přítomnost, souvislosti mně často nedocházejí nebo přijdou později, někdy až skrze druhé. Zkrátka takhle jsem nad tím nepřemýšlela.

V roce 2015 přišla naléhavá potřeba zvolení nového národního ministra. Ačkoliv se tehdejší národní ministr snažil najít v bratrských společenstvích kandidáty, nedařilo se to. Oslovil s prosbou také mě a s nadsázkou utrousil, že když se skutečně nikdo nenajde, můžeme tak akorát s prosíkem ke Slováckům o přičlenění k jejich OFS. Rozlišovala jsem kandidaturu ještě několik málo dní před tehdejší národní volební kapitulou, a to během misijních „Dnů víry“ v Praze. U Panny Marie Sněžné jsem v kapli při adoraci tiskla v ruce malý relikvíář 14. pražských františkánských mučedníků. Sama sebe jsem ujišťovala, že mám pouze překlenout období, než se najde nějaký nový národní ministr. Řekla jsem Bohu své ano a přijala jsem oficiálně kandidaturu „za minutu dvánáct“, a to v pátek v noci před samotnou sobotní volbou. Jako národní ministr jsem prožila mnoho krušných chvil, protože s některými zvláště legislativními, úředními, systémovými věcmi jsem si vůbec nevěděla rady. Skutečně horké momenty, neboť tenkrát se dotahovala kauza „terciářské hroby“, a to byl pořádný oříšek či

přímo ořech i pro zdatné muže - národní ministry přede mnou. Ve službě mě nesla čirá Boží milost a sílu mně dávalo vědomí, že to tak Bůh chtěl. Když jsem o tři roky později na národní volební kapitule prosila, aby mě již bratři a sestry nenavrhovali do služby národního ministra, docela mě rozesmála slova jedné sestry, která řekla: „A to je škoda, mysleli jsme si, jak si v té službě libuješ a jak jsi šťastná!“ Tenkrát jsem už po dlouhém hledání věděla, že bratr František je ochotný kandidovat do služby národního ministra. Co já tenkrát oslovila terciářů! ☺

Jak vidíš současnou úlohu žen ve františkánském sekulárním řádu a františkánské rodině?

Nejsem nakloněna žádným feministickým hnutím, naopak vidím všechny bratry a sestry jako Boží děti na naprosto stejné úrovni. Jistě, že je mezi ženami a muži rozdíl. Pěkně o tom píše ve své knize John Gray: „Muži jsou z Marsu, ženy z Venuše.“ Když poznáme a pochopíme naše rozdíly, můžeme růst v bratrském společenství a vykonat mnoho dobrého, protože se vzájemně budeme krásně doplňovat. Úlohu vidím stejnou pro muže i ženy – jak bratři, tak sestry jsme spolu zodpovědní za náš řád. A to úplně každý bez rozdílu. Všichni jsme dostali od Pána Boha dary a všichni máme těmi dary sloužit.

V čem se my muži musíme změnit, abychom více chápali hlas a rady žen?

Jen zůstaňte, vy muži, stejní jací jste! ☺ Zním hodně opravdových mužů, kterých si moc vážím. Jak už jsem naznačila, hlas žen považuji za rovnocenný hlasu mužů. Pokud je někde nějaká nadřazenost mužů, tak ji vnímám spíše jako individuální povahovou vlastnost.

Přeci jenom mně teď přichází myšlenka: v židovské rodině je ženě dána náležitá pozornost, úcta a vážnost. „Ima“ (z heb-

řejštiny matka) je prostě ta, které se naslouchá a to, co řekne, se jen tak nepřehlédne a nenechá protéct mezi prsty. Židovská žena si je vědoma své zodpovědnosti a podle toho žije, mluví, koná. Mnoho židovek dosáhlo velkého úspěchu a dostalo Nobelovu cenu. Také v armádě je ženám v Izraeli dána stejná důvěra jako mužům, děvčata stejně jako chlapci jdou na vojnu a ženy dokonce mohou v izraelské armádě zastávat pozice, které běžně jinde ve světě náleží výhradně mužům.

Ženy mají někdy mnohem více úkolů než muži. V rodině, farnosti, ve společenství. Doporučila bys jim službu v národní radě?

Ano, pokud by v modlitbě rozlišily a srdcem vnímaly, že to mají udělat a pokud mají dobré zázemí a podporu své rodiny. Od začátku mé služby v národní radě mě můj manžel podporuje.

Kromě služby ministryně jsi sloužila jako delegátka české republiky na některých setkáních mezinárodní rady. Mezinárodní spolupráci navázali v posledních letech Čeští i Slovenští terciáři. Navzájem si v některých záležitostech pomáháme. Co se můžeme ze setkání na mezinárodní úrovni naučit?

Mezinárodní akce jsou vrcholem našeho bratrského setkávání, jsou neobyčejně povzbuzující a krásné. Vystoupení jednotlivých delegátů na mezinárodních kapitulách jsou dobrým důvodem k zamyšlení, co bychom mohli změnit v našem národním bratrském společenství. Velmi cenná jsou osobní svědectví bratří a sester. Jediné bylo Evropské františkánské setkání v Litvě v roce 2018, kterého se zúčastnilo na 150 bratří a sester z 24 evropských zemí. Přineslo stále aktuální poselství: „Nelpeme na minulosti a na způsobech, kterými jsme vždycky dělali věci - nenechajme Ducha Svatého narazit do zavřených oken!“

V Českém sekulárním řádu neexistují oblastní rady. Celou agendu a organizaci zajišťuje jediná, mnohočlenná národní rada. Delegáti si mezi sebe rozdělili patronaci nad malým počtem společenství a snaží se být s nimi častěji v kontaktu než jen při volbách nebo vizitacích.

Jakou úlohu by měla podle tebe hrát v budoucnosti národní rada, jakým směrem by se měla vydat její služba?

Spojující, propojující. Stále vnímám, že některá bratrská společenství žijí tak nějak sama pro sebe, je jim spolu dobře a to jim tak stačí. Je ovšem škoda minout se s tím, co nám Bůh dává, a to velkou krásnou františkánskou rodinu na celém světě. Národní rada má být motivátorem ke sjednocení, poznávání se, živé komunikaci napříč místními bratrskými společenstvími. To ovšem klade na členy národní rady požadavek věnovat více času zejména bratrským vizitacím. Věřím, že by bylo nám všem k užítku, kdyby z bratrských vizitací a setkání nikdo nespěchal, naopak si vědomě vyhradil delší čas, třeba i celý den či dva na to jen tak prostě s bratry a sestrami být...

Jakým směrem by se měla vydat služba?

Ráda bych zmínila odkaz nedávno zesnulého papeže Benedikta XVI. (Intima Ecclesiae natura z r. 2012): „Niterná povaha církve se vyjadřuje ve trojí službě: zvěstování Božího slova, slavení liturgie a služba lásky (diakonie), které jsou úzce spolu spojeny a které nelze od sebe oddělovat.“ Naše služba jako terciářů a následovníků sv. Františka by měla zahrnovat společnou liturgii, evangelizaci a službu potřebným. Je to jako trojnožka - společenství, které se schází k liturgii, hlásá Krista a věnuje se potřebným lidem, bude pevně stát a nepřevrátí se.

Nyní bych se rád věnoval tvému vztahu k židovskému národu, k židovským křes-

tanům a k Izraeli. Do Izraele jezdíš poměrně často. Jak se narodil tvůj vřelý vztah k lidem v této zemi?

Když to vezmu úplně historicky – manželův tatínek byl žid, maminka křesťanka, takže se přirozeně v naší rodině otázky židovství a křesťanství často probíraly. Díky tomu jsem si utvořila názor na Izrael a židovství z mnoha pohledů a dospěla jsem k obdivu izraelského národa a jeho země. Po revoluci v roce 1989 nás navštívili vzdálení příbuzní manželova tatínka. Ti blízcí všichni zahynuli v koncentračním táboře v Osvětimi. Dostali jsme pozvání do Izraele. Vlastně jsem jediná z rodiny, kdo se do Izraele pravidelně vrací, a tak jsem se zcela přirozeně stala mostem mezi rodinou žijící v ČR a v Izraeli.

Které vzpomínky ti utkvěly v paměti?

Naše stříbrná svatba na břehu Galilejského jezera a po ní společný večer s příbuznými v blízké Magdale. Mnohé z nich jsem viděla poprvé.

Nejvíce vzpomínek se váže k mojí nejdelší návštěvě Izraele v roce 2013, kdy jsem strávila v Jeruzalémě čtvrt roku. Ráda vzpomínám na šabatové večery v rodinném kruhu, rozhovory s lidmi - ať už židy, mesíanskými židy, křesťany a poznala

jsem i několik muslimů. A nejenom lidé mně utkvěli v paměti – také nezaměnitelná vůně té země, po níž se mi často stýská, tiché cestičky nad ránem v uličkách starého města uvnitř hradeb cestou na Golgotu, kibucy a parky s keři a květy libých vůní, tržičky s rozličným kořením, rozkvetlé mořské pobřeží pod Karmelem, temná obloha noční pouště s oslnivě zářícím měsícem a mnoho dalšího...

Z Jeruzaléma jsem každý týden dojížděla autobusem do Tel Avivu – Jaffy do společenství při kostele St. Peter's Church, které vedl františkán Fr. Peter Ashton. Tam jsem také potkala budoucí františkánskou terciářku Carinu, která mě později přivedla do kostela St. Anthony taktéž v Jaffě, kde se scházejí františkánští terciáři. Fr. Peter se duchovně staral o početnou skupinu zvláště filipínských žen, které přijely do Izraele za prací a tvořily převážnou část farnosti. Některé se tam vdaly a založily rodinu. Prožila jsem s nimi velikonoční duchovní obnovu, která se konala v městečku Abu Ghosh u sester Sv. Josefa. O židovském svátku Pesach jsme měli Sederovou večeři, předčítali texty z Pesachové Hagady, jedli jídla, která mají symbolický význam. Na Bílou sobotu byla před kostelem Notre Dame de l'Arche d'Aliance zapálena obrovská hranice dře-

S příbuznou Hava Kien v Haifě u hrobu rodičů

va a následovala nezapomenutelná vigilie, v jejímž závěru tančil celý kostel včetně několika kněží u oltáře. Pokoj v klášteře jsem sdílela s mladou filipínkou Josephinou. Sprátelily jsme se a v následujících letech jsme se vídaly v Jeruzalémě. Byla vážně nemocná, v posledních měsících života jsem ji navštěvovala v židovské nemocnici Hadassah v Ein Karem.

V Jeruzalémě se vždy vracím kromě rodiny příbuzných ve čtvrti zvané Mošava také do kláštera Sv. Kláry na Hanoch Albek St. a k Sv. Simeonovi a Anně na Harav Kook St. - komunita je hebrejsky mluvícím katolickým vikariátem v Jeruzalémě. Toto místo a lidé tam mají zvláštní místo v mém srdci. Vždy se k nim velmi těším na mši svatou slouženou v hebrejštině.

Jak žijí křesťané a sekulární františkáni v Izraeli? Čemu se od nich můžeme naučit?

V Izraeli jsou františkánská terciářská společenství v Betlémě, Nazaretu, Jeruzalémě a Jaffě. Poznala jsem pouze bratrské společenství při kostele Sv. Antonína v Jaffě. Pospolitost, jednoduchost a radostnost je to, co je charakterizuje. V současné době je jich 25 s profesními sliby. Jsou mezi nimi bratři a sestry z Indie, Afriky i Filipín - mladí i staří, tak jako v rodině. Jedenáct let je aktivním terciářem v Jaffě bratr Anil Macwan, původem z Indie. Jak sám říká, ve všech jejich aktivitách se snaží žít evangelium a šířit evangelium. Kromě měsíčních bratrských setkání navštěvují terciáři nemocné v nemocnicích, jezdí do dětského domova v Ein Karem a domova pro seniory v Nazaretu. Ani v době pandemie nepřerušili kontakt a vídali se přes Zoom. Věnují se poradenstvím také mládeži a pořádají duchovní obnovy pro mladé. Aktuálně dělají krok k většímu poznání se s bratrskými společenstvími v Betlémě, Jeruzalémě a Nazaretu a také směrem k mezinárodnímu společenství.

Od mesiánských židů se můžeme naučit žasnout. Jejich víra, jak jsem viděla, je živá – taková, jakou známe u apoštola Pavla, když se potkal s Ježíšem a poté se stal zapáleným křesťanem a evangelizátorem. Na jeden mesiánský sbor v Jeruzalémě mám hlubokou vzpomínku, a to, když se za mě modlili předtím, než jsem šla svědčit do jedné skupinky sekulárních židů o křesťanství. Do židovské komunity při kulturním domě na Emek Refaim mě pozvala naše příbuzná Hava proto, že o křesťanství nic nevěděla a chtěla se dozvědět. Bez podpory a modliteb mesiánských židů bych návštěvu pravděpodobně vzdala. Věřím, že právě díky modlitebnímu krytí ze zázemí to byl večer takový, jaký byl. Zakusili jsme dotek Boží lásky.

Co tě nejvíce potěšilo ve tvém životě v posledních letech? Myslím tím v rodině, ve farnosti, ve společenství, v národní radě?

Aktuálně dokončení dřevěného trvalého sousoší Svaté Rodiny v životní velikosti na Svatém Antonínku. V závěru mi hodně pomáhal můj manžel.

Milým překvapením a potěšením bylo, když se loni sjela všechna tři vnoučata už na 9. ročník „Babí Hanky letní školy“. Tak si naše vnoučata sama pojmenovala pobyt u nás prarodičů, když k nám začala jezdit z Prahy na prázdniny. Každý ročník má svoje téma: ta jsou různá, vždy poskládaná z mozaiky rozvíjející tělo, duši i ducha. Babí letní školu naše vnoučata milují a nenechala si ji vzít, ani když přišla puberta. O prázdninách často vzpomínáme na minulé ročníky, co všechno jsme spolu prožili, někdy se smějeme až tak, že nás bolí bránice. Asi nejneobvyklejší bylo téma „Židovské svátky tvořivé a hrou“, když se učili hebrejská písmena a základní slovíčka, podepsat se, zazpívat několik písniček. Některá slova se ujala, tak třeba když jdeme spát, říkáme si layla tov (z hebrejštiny dobrou noc) apod.

Motorkářská pouť Svatý Antoníněk

Potěšilo mě, když jsem v roce 2021 dostala milost od Pána k moto pouti z Přímětic na jižní Moravě do Jeníkova v Severních Čechách. Na pouť mě upozornila kamarádka novinářka. Vůbec nikoho jsem neznala, a přesto jsem vyrazila. Na motorce jsme jeli pouze tři: farář, varhaník a já. Souběžně s námi putovala do Jeníkova početná skupina farníků, a to na kolech. Když jsem viděla, jak se nadřeli a my tři jsme stihli v klidu po cestě různé zajímavé prohlídky, měla jsem skoro výčitky svědomí, že mám takovou pěknou pouť. Krásná byla také cesta na motorce do kláštera kapucínů v Sušici spojená s divadlem pro děti v klášterní zahradě. Kamarádka, se kterou jezdím na motorce, je loutkoherečka, tak jsou někdy naše jízdy spojeny s divadelním představením. Obě máme vnučky stejného věku a o prázdninách je bereme na motorku s sebou. Nádherné chvíle jsme s nimi prožily u přátel ve Zlatých horách. Mají pohádkový dům s pekárnou hned vedle kostela, kde jsme se všichni budili do vůně čerstvého chleba.

Potěšením pro mě bylo, když můj koníček - ježdění na motorce - dostal hlubší smysl uspořádáním motorkářské pouti na Svatém Antonínku. Po prvním ročníku v roce 2020 se zapojil do organizace můj manžel Luboš a mně se tak splnil dlouholetý sen být společně s manželem ve službě nové evangelizace. Loni sloužilo na pouti už sedm manželských párů, a zvláště mužům se tam líbilo.

Na poli služby bych ráda zmínila františkána P. Eliase Vellu, který nás Čechy i Slováky spojoval a naší františkánské rodině sloužil na seminářích. Vždycky jsem se velmi těšila z toho, když jsem přijela na Slovensko a potkala jsem tam slovenské terciáře a naopak, když Slováci přijeli k nám na Velehrad a prožili jsme spolu vzácné chvíle. Otec Elias nám od roku 2016 přednášel týden na Velehradě na různá témata: Ježíš lékař těla i duše, Duch Svatý, Růst ve společenství a těsně před vypuknutím pandemie bylo téma Nová evangelizace. V roce 2019 dvanáct z nás, kteří jsme sloužili na Velehradě během seminářů s otcem Eliášem Vel-

lou, pokračovalo společně ve snaze o novou evangelizaci v nově vzniklém společenství RUAH na Svatém Antonínku. V současné době tvoří společenství RUAH síť přímluvců po celé republice a pořádá společně s laickými misionáři Václavem Čápem a Janou Ungerovou online semináře. Od roku 2020 společenství organizuje na Svatém Antonínku ve spolupráci s bratry františkány 1. řádu motorkářskou pouť, která se stala velkou evangelizační akcí. Můj manžel je ze smíšeného židovsko-křesťanského manželství a dlouho si hledal cestu do katolické církve. Mým tajným přáním posledních deseti let bylo, abychom spolu sloužili na Antonínku. To se naplnilo a děje uplynulé roky právě na motorkářské pouti.

Když se ohlédnu za svým životem, mohu vidět, kolik velkých věcí se po mém prvním setkání na jaře roku 2007 s otcem Eliasem stalo. Vsadila jsem zcela a bezvýhradně na Boží lásku, kterou jsem sama na sobě zakusila a také jsem pochopila, že jen ona Láska nás může změnit a přinést pokoj a dobro. Bůh mě povolal k následování sv. Františka z Assisi. Událo se to v soukromí, tiché a něžně. Nevěděla jsem tenkrát nic o existenci Sekulárního františkánského řádu. Obrátila jsem se na nejbližší františkány a bratr Augustin mě přivedl na setkání terciářů. Započala se moje františkánská cesta...

S vděčností Bohu za otce Eliase Vellu, čerpám teď ve své službě národního formátora ze studnice, kterou on nám zanechal. Voda v ní nikdy nechýbí a je živá.

V národní radě mě těší, že se víc poznáváme a máme k sobě blíže. Těší mě také upřímná, otevřená diskuse. Vrcholem a velkou radostí je pro mě naše společná modlitba a slavení mše svaté.

Máš nějaké svoje přání, sen do budoucnosti?

Oslavit s rodinou mé 60. narozeniny letos v březnu na nějaké zapadlé chalupě v lese. Už jsem jim to řekla, ostatní nechám na dětech. ☺

Sen do budoucnosti mám. Souvisí to se Svatým Antonínkem, který je takovou mojí milovanou porciunkulí: „Kdyby mě vyhodili jedním oknem ven, druhým tam opět vlezou... ☺“ Teď, když tam stojí poblíž kaple Sv. Antonína na volném prostranství jesličky a lidé se mohou zcela přirozeně přiblížit k betlému (ať už tam postojí chvíli v tichu, nebo si chlapi dají po štamprli nebo si mladí udělají selfíčko s Ježíškem), sním o tom, aby na Antonínku vyrostli noví mladí Ježíšovi učedníci a sloužili lidem duchovními setkáváními, rozhovory, osobní přímluvnou modlitbou. Abychom společně naplňovali odkaz našeho vzácného kněze P. Antonína Šuránka, který si přál, aby na Antonínku duchovně působili bratři františkány, ale komunistický režim tento záměr překazil.

Co bys popřála čtenářům?

Aby se nebáli zcela a úplně se otevřít a odevzdat působení Ducha Svatého. Aby si nenechali ani maličko otevřená zadní vrátka... Aby se na každého vylil Duch Svatý tak, jako se vylil o letnicích na apoštoly v Jeruzalémě. Aby se každý potkal osobně s Pánem Ježíšem a měl s ním osobní vztah. Aby slovy apoštola Pavla: „... rostlo Kristovo tělo, abychom všichni společně dospěli k jednotě ve víře a k poznání Božího Syna.“ Abychom se stále dívali na Pána, neztráceli vizi a v duchu se vraceli do nebeského Jeruzaléma, kde zní jásot spravedlivých a chvála našemu Bohu a Beránkovi, který sedí na trůně. Abychom jako děti serafínského otce sv. Františka vrátili k prvotní LÁSCE, jež je podstatou charismatu sv. Františka.

Připravil Luboš Kolafa
foto: archiv H. B. Reichsfeld

FRANTIŠKÁNSKA VEDOMOSTNÁ SÚŤAŽ

POZNAJ - MILUJ - SLUŽ

otestujte si svoje znalosti a získajte zaujímavé ceny

- 1. cena – Františkánske duchovné cvičenia**
- 2. cena – Kolekcia piatich kníh duchovnej literatúry**
- 3. cena – Posvätená soška sv. Františka z Assisi**

3. kolo súťaže

OTÁZKY

1. Sv. František dokonale nasledoval Krista v jeho šľapajach. V roku 1224 mu Pán Ježiš udelil ojedinelé vyznamenanie, akého sa v predošlých storočiach nedostalo nikomu. O čo išlo?
2. Kde a kedy napísal svoje vrcholné básnické dielo Chválospev Stvorenia, Pieseň Brata Slnka?
3. Sv. František povedal svojim bratom aj tieto slová: „Začnime bratia, slúžiť Pánu Bohu, pretože sme doteraz málo alebo takmer nič neurobili.“ Pri akej príležitosti a v ktorom roku to bolo?

Odpovede na súťažné otázky všetkých 3. Kôl nám pošlite najneskôr do konca mája 2023 na email: marcela.prekopova@gmail.com, alebo sms na mobil: 0905 417 430

Podmienky súťaže:

1. Usporiadateľom súťaže je časopis Františkánska rodina.
2. Účastníkom súťaže sa môže stať iba fyzická osoba staršia ako 18 rokov.
3. Účastník sa zapojí do súťaže zaslaním odpovedí na emailovú adresu marcela.prekopova@gmail.com, alebo sms správou na mobilné telefónne číslo 0905 417 430. Účastník svojou účasťou v súťaži vyjadruje súhlas s jej pravidlami, ako aj súhlas so spracovaním svojich osobných údajov na účely účasti v súťaži.
4. Každý účastník súťaže je povinný usporiadateľovi poskytnúť svoje meno, priezvisko, adresu a telefónny kontakt, alebo emailovú adresu.
5. Otázky vo vedomostnej súťaži sú zo života a diela sv. Františka z Assisi.
6. Odpovede na otázky musí účastník zaslať najneskôr do konca určeného termínu.
7. Účastník súťaže je zaradený do žrebovania o cenu v súťaži, ak správne odpovie na tri otázky najmenej v jednom z troch po sebe nasledujúcich súťažných kôl uverejnených v troch vydaniach časopisu Františkánska rodina.
8. V súťaži budú vybraní traja výhercovia. O výhercoch rozhoduje usporiadateľ súťaže žrebovaním po ukončení súťaže. Žrebovanie výhercov súťaže sa uskutoční na národnej kapitule OFS v roku 2023. Výhercovia budú kontaktovaní usporiadateľom súťaže najneskôr do 7 dní od žrebovania výhercov.
9. Mená troch výhercov súťaže budú uverejnené v jesennom vydaní časopisu Františkánska rodina 3/2023.

GENERÁLNY MINISTER OFS NAVŠTÍVIL UKRAJINU

Náš generálny minister Tibor Kauser navštívil začiatkom februára Ukrajinu, aby sa stretol s našimi bratmi a sestrami, ktorí už rok žijú vo vojne. Spolu s Dinou z predsedníctva CIOFS navštívili Lvov, kde sa stretli s národnou radou OFS Ukrajiny, jednou z regionálnych rád a dvoma miestnymi bratstvami. Pridalo sa k nim aj bratstvo františkánskej mládeže. Neskôr počas dňa sa stretli s ďalším miestnym bratstvom na inom mieste.

"Návšteva bola veľmi emotívna. Chcel som vyjadriť solidaritu našim bratom a sestram a dať im najavo, že nie sú sami, že sa na nich nezabúda. Uplynul už rok od začiatku vojny, ale na takúto situáciu si nemôžeme zvyknúť. Mohol som počuť príbehy, cítiť emócie, pozrieť sa do očí a objatť sestry a bratov. Smiech a slzy boli súčasne."

Jednou z najemotívnejších častí bola nočná návšteva cintorína, kde sa modlili za padlých vo vojne za Ukrajinu. "Emotívna bola nielen samotná návšteva a modlitba, ale aj hlboký duchovný spôsob, akým sa títo bratia a sestry - medzi nimi aj členovia GiFra - modlili ruženec," hovorí Tibor.

Vojna sa dotýka každého, v každej rodine je aspoň jeden človek, ktorý bojuje alebo bojoval na fronte. Aj ďaleko od napadnutých oblastí je cítiť vojnu. Ak je krajina vo vojne, všetci sú vo vojne a všetky oblasti sú do nej zapojené. Aj na západnej Ukrajine je v uliciach armáda, cesty sú pod kontrolou, okná kostolov sú zakryté, všade naokolo sú vojenské strážne stanovištia. V prípade leteckého poplachu sú otvorené kryty pre rýchly prístup. Hoci sa zdá, že ľudia žijú bežným životom - chodia do práce, nakupujú, chodia do kostola, do reštaurácií - vo vzduchu je cítiť stres a hrôzu.

Vojna nemá víťazov, ale len porazených, bez ohľadu na to, či je to vina a kto ju začal.

"Som naozaj vďačný Národnej rade OFS Ukrajiny a všetkým, ktorí prišli na stretnutie so mnou, za túto možnosť vypočuť si ich, počuť o ich živote, zdieľať ich ťažkosti. A zvlášť som vďačný Dine, ktorá túto návštevu pripravila a bola mojím anjelom strážnym počas celej cesty," uzatvára Tibor.

Nezabudnime sa modliť za pokoj na Ukrajine a na všetkých miestach, kde dochádza k násiliu. Nezvyknime si na vojnu!

zdroj: CIOFS, preklad: Lucia Spodniaková

Predvianočné bratské stretnutie

Špecifická a zvlášť milá udalosť sa objavila v súvislosti so susedným českým bratstvom SFR. Podnet a pozvanie na osobné bratské stretnutie prišli od brata Vendelína. Dátum v predvianočnom týždni a miesto stretnutia pre oboch na polceste v Novom Meste nad Váhom. Spravil som aspoň zopár krokov prípravy, stretnutie v duchu odovzdal a už sa len tešil na milé prevkapanie.

Od začiatku sa stretnutie nieslo v pozitívnom bratskom duchu. O konkrétne miesto, zariadenie na okraji mesta pod lesom s príjemnou atmosférou, sa postaral brat Vendelín. Mal na Nové Mesto nad Váhom donedávna pracovné väzby a bol tu, hoci na Slovensku, viac doma než ja. Ja som zasa strávil rok vojny ešte v totalitnom Československu na stavbe elektrárne v Dukovanoch. Tam som ako "vedľajší produkt" získal skúsenosť nielen s armádnym, ale aj českým sociálnym a doslova aj kresťanským a intelektuálnym prostredím. Už vtedy som v ňom našiel veľa pozitív a porozumenia. Aj zopár rozdielov.

Bolo to vlastne naše prvé stretnutie v službe, na ktorom sme sa viac spoznali a osobne zblížili. Udialo sa to s ľahkosťou, úplne prirodzene. Pri obede sme si vymenili zopár drobností, informácie o programoch v nadchádzajúcom roku, ako aj pozvania na udalosti a slávenia v národných bratstvách.

Dôležitým poznatkom bolo, že našu susedskú blízkosť obaja už z bežných skúseností vnímame bezprostredne takmer ako samozrejmosť. A tiež ako príležitosť na budovanie bratského spoločenstva, povedomia a konkrétnej spolupráce aj do budúcnosti.

Damián Berec

Setkání františkánské rodiny ČR Na Velehradě

V únoru 2023 přijelo na Velehrad slavit 800 let Greccia a řehole kolem 40 terciářů, provinciálové a bratři z prvních řádů a také sestry z kongregací. Setkání zahájil národní ministr bratr Vendelín Hájek. Přijel též bratr Ján Damian Berec, ministr Slovenské národní rady s manželkou Ludmilou a sestrou Margaretou. Přijeli nás pozdravit a pozvat na jejich celoslovenské setkání. Bratři a sestry z Františkánské rodiny přijeli zhruba z 30 míst z celé ČR. Na setkání se těšili z mnoha osobních důvodů: bratrské sdílení, duchovní povzbuzení, radostnou atmosféru.

Na program byla každý den modlitba církve – ranní chvály, modlitba uprostřed dne, nešpory, adorace, chvály, svátosti smíření. V pondělí jsme vyslechli úvahy Hany Brigity a Lubomíra Mlčocha na téma Tajemství vtělení pohledem našeho života ve světě. V úterý Tajemství vtělení pohledem našeho společenství od bratra Marka Vilímka OFM. Ve středu Tajemství vtělení pohledem našeho života v Kristu ze slov bratra Kryštofa Skibinského OFM Conv. Ve čtvrtek Tajemství vtělení pohledem našeho Tajemství vtělení pohledem bratrství a sesterství slovy bratra Pacífika OFM Cap.

V rámci setkání proběhla diskuze o službě duchovních asistentů, kteří byli svoláni národními asistenty. Především jsme jim děkovali za jejich obětavou službu Sekulárnímu řádu. Také jsme diskutovali o některých nápadech jak službu a vztahy duchovních asistentů ještě vylepšit.

V úterý večer po mši svaté v bazilice, kterou celeburoval papežský nuncius Jude Thaddeus Okolo a po mši proběhlo setkání s ním v sále Stojanova. Nuncius nás povzbuzoval, abychom se nebáli klást závažné otázky, měli odvahu přemýšlet o nových tématech a byli trpěliví, když se nám hned nedostane odpovědi. Provinciál Jakub Sadílek sebou přivezl ostatky svatého Františka. Ve středu někteří účastníci naplánovali pouť malým autobusem na sv. Antoníněk, ke krátkému rozjímání u nového dřevěného sousoší svaté rodiny v rámci oslav 800letého výročí prvního živého betléma v Grecciu.

Luboš Kolafa OFS

Pane, máš dobrý vkus...

V sobotu 10. 12. 2022 prijal kňazské svätenie z rúk biskupa Žilinskej diecézy Mons. Tomáša Galisa náš brat Jozef Poláček z miestneho bratstva Františkánskeho svetského rádu v Žiline. Svätá omša, aj obrad svätenia v nej, boli silným duchovným zážitkom pre mnohých prítomných. V nedeľu 11. 12. 2022 slúžil svoju primičnú svätú omšu v rodnej farnosti Lietava. Miestnym biskupom bol následne aj poverený vykonávať svoju službu na tomto mieste. Jožkova cesta ku kňazstvu nebola jednoduchá. O to viac ďakujeme Bohu za to, že načúval Jeho hlasu a nasledoval volanie Krista, aby tak druhým prinášal pokoj a dobro, či sprostredkoval odpustenie hriechov.

Mnohým nám v pamäti ostala myšlienka, ktorá zaznela z úst kazateľa na Jožkovej primičnej omši:

„Pane, ďakujem Ti, že si si povolal mňa biedneho a slabého.
Ale chcem Ti povedať jedno: Máš dobrý vkus!“

Magdaléna Šeríková, tajomník MB Žilina

Foto: Alexander Backa

Prvé tohtoročné stretnutie národnej rady sa uskutočnilo v sobotu 28. januára 2023 v bratislavskom Františkánskom kláštore. Predchádzala mu sv. omša, ktorú celebroidal národný duchovný asistent, páter Jozef Konc OFM Cap. Na stretnutí boli prítomní: Damián Berec, P. Jozef Konc OFM Cap., Marcela Prekopová, Cecília Blanárová, Martin Dulaj, Mária Hudáková, Juraj Zonnenschein, Ľudovít Billý a Lucia Spodniaková. Rokovanie viedol minister Damián Berec podľa programu stretnutia, na príprave ktorého sa podieľali takmer všetci členovia NR OFS. Najprv sa národná rada zaoberala plnením úloh z predchádzajúceho obdobia a teda i úlohami vyplývajúcimi zo záverov národnej volebnej kapituly v Melčiciach v septembri minulého roku.

Plnenie úloh:

- Národná rada vypracovala smernicu k vizitáciám v miestnych bratstvách, na tomto spoločnom stretnutí bola schválená a doporučená na uvedenie do praxe ako štartovacia.
- Bol navrhnutý podporný tím k službe národného formátora, z každého regiónu jeden člen, ktorí budú oslovení národným formátorom Martinom Dulajom na spoluprácu.
- Stretnutie členov NR OFS s provinciálmi I. rádov sa uskutoční v Bratislave, vo Františkánskom kláštore, v pondelok 30. januára 2023.
- Bol vytvorený priečinok na webe Google Drive určený na zdieľanie dokumentov medzi členmi národnej rady OFS a tiež priečinok, kde sa budú pridávať dokumenty a texty františkánskej spirituality, ktorý bude slúžiť na zdieľanie dokumentov pre bratstvá a predovšetkým pre formátorov miestnych bratstiev.
- Minister NB informoval o svojej účasti na stretnutí s biskupmi Slovenska, ktoré organizovalo KBS na tému: Ako byť synodálnou Cirkvou, ktoré sa konalo v dňoch 26. – 27. 1. 2023 v Kúpeľoch Nimnica a tiež Ľudovít Billý, ktorý sa zúčastnil, z poverenia nár. ministra, spoločného zasadnutia komisií a rád KBS v gréckokatolíckom seminári v Prešove pri príležitosti Medzinárodného dňa ľudských práv, dňa 14. 12. 2023.

Nové úlohy:

- Hospodárka Mária Hudáková predložila správu o hospodárení národného bratstva za rok 2022 a tiež návrh rozpočtu hospodárenia NB na rok 2023. Správu o hospodárení, ako aj návrh rozpočtu národná rada schválila.
- NR sa zaoberala ročnou správou o činnosti národného bratstva, ktorá bude súčasťou ročnej správy pre MeR OFS za rok 2022. Ročná správa bola schválená.
- Formátor Martin Dulaj informoval o príprave národného formačného stretnutia, v dňoch 21. – 23. 4. 2023, ktoré bude zamerané na slávenie osemstého jubilea Vianoc v Grecciu a Potvrdenej reguly. Súčasťou stretnutia bude zhromažďovanie, triedenie a nahrávanie formačných materiálov v elektronickej podobe, do zdieľaného priečinka na webe, určeného pre formátorov NB. Kvôli tomu si účastníci na stretnutie majú priniesť tablety, notebooky, prípadne USB kľúče. Národná rada s návrhom súhlasila.
- Mária Hudáková predniesla žiadosť Rady Východoslovenského regiónu o zriadenie miestneho bratstva OFS v Bystrom. Všetky podmienky na zriadenie bratstva boli splnené. Národná rada súhlasila s kánonickým zriadením miestneho bratstva v Bystrom.
- Minister NB Damián Berec informoval o bratskom stretnutí s ministrom NB SFŘ Českej republiky, br. Vendelínom Hájkom.

Cecília Blanárová, tajomníčka NR

Pútnické stretnutia organizované OFS v roku 2023

Mariánska púť v Prahe

Na pozvanie bratov a sestier z ČR, sa v tomto roku koná 3. júna. Ubytovanie v hoteli Marianeum na Vínohradoch je zabezpečené od 1. - 4. júna. Prihlasujte sa v bratstve, resp. v regióne, vytvorte skupinku a pošlite zoznam záujemcov Monike Olečkovej, poverenej organizáciou púte, s týmito údajmi: meno a priezvisko, adresa, číslo OP, dátum narodenia a uveďte termín, od štvrtku 1. alebo od piatku 2. 6. Platba v eurách bude upresnená podľa aktuálneho kurzu. Cena v českých korunách je 840/noc/os., v cene je ubytovanie s raňajkami. Program púte zabezpečujú bratia a sestry SFŘ v Českej republike. Je vytvorený čas aj na individuálnu alebo spoločnú prehliadku Prahy. Platí sa bude na účet Národnej rady. Dopravu organizátor nezabezpečuje.

Celoslovenské stretnutie OFS

Uskutoční sa 17. júna 2023 na Velehrade, na Morave. Sv. omša v bazilike bude o 10.00 h, po nej stručná história baziliky a pútnického miesta Velehrad. Ďalší program pripraví Národná rada OFS. Pozvánky budú včas pripravené a poslané.

Pokiaľ je záujem aj o ubytovanie od 16.6. do 17.6. Cena za ubytovanie je 300 Kč. Ubytovanie je v dvojizbových izbách v pútnickom dome Stojanov. V sobotu je zabezpečený obed v jedálni domu Stojanov, cena obeda je 200 Kč. V pútnickom dome sa bude platiť v českých korunách. Platby je potrebné vykonať spoločne za skupinu, bratstvo alebo región.

Púť Západoslovenského regiónu

Bude sa konať v sobotu 29. 4. 2023 v Hronskom Beňadiku. Organizačne zabezpečuje regionálna rada a MB Hlohovec. Stravovanie individuálne, dopravu si zabezpečia miestne bratstvá. Regionálna rada pozýva bratov a sestry aj z ostatných regiónov.

Kontakt: Monika Olečková
email: monika.oleckova@gmail.com
mobil: 0902 205 877

foto: stretnutie NR OFS

Stretnutie NR OFS s provinciálnymi prvých rádov

Stretnutie zvolal minister NR OFS a konalo sa 30. januára 2023 v kláštore OFM v Bratislave. Po otvorení spoločnou modlitbou a privítaní provinciálnych ministrov a prizvaných rádových sestier Dcér sv. Františka, minister NB nadniesol obsah stretnutia. Hlavnými témami stretnutia mala byť duchovná asistencia, prehĺbenie bratstva v širšej františkánskej rodine a slávenie osemstoročnice františkánskych jubileí.

Potrebu riešenia problému chýbajúcich duchovných asistentov vyjadrila viceministerka NR Marcela Prekopová. Pozornosť prítomných upriamila aj na Manuál pre duchovných asistentov, ktorý sa podrobne zaoberá obsahom duchovnej asistencie a možnosťami jej vykonávania. Provinciálni ministri upozornili na svoje obmedzené možnosti pri pokrytí spomenutých bratstiev z personálnych dôvodov. Pri riešení toho problému bude potrebná obojstranná ústretovosť, ktorá bude smerovať k využitiu aj iných možností zabezpečenia služby duchovnej asistencie. Dôvodom prizvania sestier bol ich záujem zriadiť laické spoločenstvo pri svojom rehoľnom dome. Ako názorný príklad bolo spomenuté zriadenie nového miestneho bratstva v Bystrom vo Východoslovenskom regióne.

Ďalej sa rokovanie venovalo možnostiam spoločného slávania jubileí Osemstoročnice a otvárajúcej sa príležitosti prehĺbenia bratstva celej františkánskej rodiny – napríklad vzájomným informovaním o pripravovaných podujatiach, ponukou k bratskej spolupráci a ponukou pomoci OFS prvým rádom. Formátor Martin Dulaj informoval prítomných o pripravovanom národnom formačnom stretnutí (apríl 2023), ktoré sa bude aktuálne venovať výročiam schválenia Reguly a udalostiam v Grecciu ako nosným témam. Na nadchádzajúce národné formačné stretnutie boli pozvaní aj provinciálni ministri.

Prítomní vyjadrili spoločnú vôľu spolupracovať, prehĺbiť a trvale udržiavať bratstvo v širšej františkánskej rodine. Stretnutie bolo ukončené spoločným kňazským požehnaním.

Na naväzujúcom online stretnutí dňa 14. februára 2023 s bratmi provinciálnymi bol prerokovaný program a termín celoslovenského stretnutia františkánskej rodiny k jubileu františkánskeho slávania Vianoc na podnet bratov kapucínov. Stretnutie by sa malo konať ako jednodňový duchovný a kultúrny festival začiatkom jesene v Hriňovej. Program aj termín budú ešte upresnené.

Damián Berec

Miestne bratstvo Antona Paduánskeho Hlohovec

Dňa 28. januára 2023 sme sa rozlúčili s našou milovanou sestrou Milkou Candrákovou, ktorá nás opustila vo veku 83 rokov. Do rádu vstúpila v r. 1993. Pôsobila ako vedúca spevokolu v kostole Navštívenia Panny Márie v Koplotovciach. Milka, bude nám chýbať tvoje dobré srdiečko, Tvoja vždy usmiata tvár a Tvoj krásny hlas, ktorý vždy spieval žalmy na duchovných cvičeniach u Jezuitov v Piešťanoch. Odpočívaj v pokoji. Zostávaš naďalej v našich modlitbách. Bratia a sestry OFS a duchovný asistent Augustín OFM.

V dňoch 18. – 19. novembra 2022, sa konali duchovné cvičenia v kláštore u bratov františkánov. Naš duchovný asistent, gvardián Peter Hlavina OFM, si pre nás pripravil dve témy: Život Mojžiša a život Jozefa.

V prvej téme Boh vedie dialóg s Mojžišom, kde ho určuje za osloboditeľa svojho ľudu. Už predtým oslovil Abraháma, Izáka a Jakuba. Abrahámovi sa zjavuje ako mocný Boh, Mojžišovi ako svätý Boh. Vždy sa zjavuje takým spôsobom, aby ho človek vnímal. Mojžiš chce mať úzky vzťah s Bohom, ale má strach vyvieť ľud z Egypta. Boh mu zjavuje svoje meno: „Ja som ktorý som“, čím dáva najavo, že je jedinou existenciou, ale v skutočnosti zostáva pre nás tajomstvom. Druhá téma hovorí o tom, ako Boh pôsobil v živote Jozefa a bol akoby predobrazom nevinného Ježiša trpiaceho na Kalvárii, keď je ako otrok predaný do Egypta. Ale tak ako Ježišovi, aj jemu sa dostane povýšenia. Božie požehnanie je vec viditeľná. Kam prichádza veriaci človek, tam prichádza požehnanie od Boha.

Boli to témy, na ktoré bolo aj veľa otázok. Povzbudení, aj posilnení svätými omšami, adoráciou, prednáškami, zdieľaním a aj občerstvením sme prežili dva neobyčajne krásne dni.

Dňa 28. 12. 2022 sme prijali pozvanie na návštevu k našim sestrám a bratom do Topoľčian. Už niekoľko rokov sa takto stretávame (s výnimkou obdobia COVIDu) a vždy je to milé a srdečné stretnutie. Omša bola slúžená v kaplnke sv. Alžbety, ktorú celebroidal duchovný asistent páter Peter Bruno Včela OFM.

Mária Gabriela

POŽEHNANIE KAPLNY SV. FRANTIŠKA Z ASSISI

14. februára 2023 sa v „Dome Charistas sv. Františka z Assisi“ v Trstenej konalo slávnostné požehnanie obnovenej kaplnky. V Dome Charitas sa poskytuje sociálna služba s celoročným pobytom pre starých, chorých a nevládných ľudí, ktorá bola zriadená v r. 1999 Spišskou katolíckou Charitou. V súčasnosti poskytuje svoje komplexné služby pre 34 klientov. Myšlienka obnoviť kaplnku prišla od vedenia Domu Charitas, spoločne s miestnymi bratmi františkánskej rehole, ktorú prostredníctvom dekana odsúhlasil aj biskupský úrad v Spišskom Podhradí.

Na slávnostnom požehnaní sa zúčastnili okrem jeho obyvateľov, zamestnancov, dobrodincov a pozvaných hostí, aj bratia a sestry z oravských miestnych bratstiev. Sv. omšu celebraval dekan farnosti dp. Juraj Spuchľák spolu s gvardiánom Simeonom Brindzákom OFM. Kaplnka je tak od tohto dňa denne otvorená a pripravená pre slávenie svätých omší a každému, kto zatúži pobudnúť v tichosti pred bohostánkom.

Ďakujeme Pánovi, že sme mohli vytvoriť krásne spoločenstvo, ktoré je výzvou pre nás zamestnancov, pre dobrovoľníkov, pre členov františkánskeho svetského rádu a dobrodincov charity. Zažili sme ozajstnú silu lásky, keď sa náš Spasiteľ a Vykupiteľ sprítomnil v tajomstve chleba a vína v bohostánku obnovenej kaplnky, zasvätenej svätému Františkovi z Assisi, ktorá sa stáva prameňom večnej spásy v každodennej službe, v rozdávaní lásky, tam, kde je potrebná a prijímaná.

Vďaka požehnaní kaplnka získala úctu posvätného miesta, kde môžeme ďakovať všetkým, ktorí nás sprevádzajú duchovne, aj tým, ktorí nám pomáhajú finančne i materiálne a prispievajú k vzájomnej súdržnosti, či prosia o dar milosti pre nás všetkých v službe lásky na pomoc bližnému. Veríme, že sa toto miesto stane ozajstnou oázou pokoja a chvíle v nej strávené liekom pre dušu i telo.

sr. Alžbeta Anna Parcová

Neboj sa, maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo (Lk 12,32)

Miestne bratstvo v Poprade patrí medzi tie menšie vo Východoslovenskom regióne. Staršie sestričky, pokojné a usmievavé, ochotné vždy poslúžiť, nestrácajú nádej. V súčasnej dobe sa k nim „hlásia“ manželia Tulajdonovci, ktorí sú v iniciácii. Spolupracujú s miestnym bratstvom v Levoči, kde sa uskutočňuje formácia v zmysle Generálnych konštitúcií čl. 40 bod 1. Momentálne bratstvo v Levoči poskytuje počiatočnú formáciu nielen pre svojich kandidátov, ale aj pre kandidátov z bratstva Poprad a Stará Ľubovňa.

Dňa 20. 1. 2023 sa uskutočnila v popradskom bratstve volebná kapitula, ktorej predsedala regionálna ministerka Mária Hudáková. V „Orátku Úsmev“, za účasti duchovného asistenta P. Tomáša Vlčeka OFM Conv., bola zvolená nová miestna rada, ktorú povedie ministerka Marienka Vlčeková.

Sestry sa aktívne zúčastňujú na akciách regiónu, či už na regionálnych kapitulách, duchovných cvičeniach i na národných stretnutiach. Medzi prvými podávajú na región ročnú správu o činnosti bratstva. Stretávajú sa 2x mesačne, raz na modlitbách a druhýkrát s duchovným asistentom, ani imobilita nebráni účasti členov na stretnutiach bratstva.

Môžem im len popriať: „Neboj sa maličké bratstvo, lebo Boh počuje vaše modlitby a prosby, lebo ste ním milovaní.“

sr. Mária Hudáková

ŽIVOTNÉ JUBILEÁ**Bratislava, bratstvo sv. Stanislava:**

Anna Ariela Bátorová – 20.1.2023 – 65 rokov,
 Ján František Černý – 5.2.2023 – 65 rokov,
 Žofia Anežka Fórová – 7.2.2023 – 75 rokov,
 Ján Augustín Čapčík – 14.2.2023 – 75 rokov,
 Tamara Terézia Bieliková – 22.3.2023 – 60 rokov,
 Eva Anežka Remšíková – 30.3.2023 – 65 rokov,
 Margita Františka Mekýšová – 21.3.2023 – 65 rokov.

Belá nad Cirochou:

Chiara Maria Hašul'ova - 8.4.2023 – 65 rokov.

Fíľakovo:

Alžbeta Katarína Kováčová – 6.1.2023 – 65 rokov,
 Faustína Lucia Spodniaková – 5.3.2023 – 40 rokov.

Hlohovec:

Terézia Gabriela Rychlíková – 50 rokov,
 Monika Vierka Spišáková – 70 rokov,
 Alžbeta Mária Vidličková – 90 rokov.

Košice

Jarmila Františka Hudáková – 21.1.2023 – 85 rokov,
 Tomáš Leo Čislák – 31.1.2023 – 55 rokov,
 Ladislav František Ruta – 25.4.2023 – 65 rokov,
 Ľudmila Bernadeta Čisláková – 14.6.2023 – 55 rokov.

Krásno nad Kysucou:

Barbora Božena Jukubcová – 17.1.2023 – 90 rokov,
 Bernadeta Oľga Jedináková – 6.4.2023 – 85 rokov.

Kysucký Lieskovec:

Klára Alena Chupáčová – 23.4.2023 – 60 rokov.

Levoča:

Katarína Šurcová – 15. 4. 2023 – 70 rokov.

Lučenec:

Darina Urbančoková – 3.5.2023 – 60 rokov.

Nová Dubnica:

Janka Anna Čierna – 31.1.2023 – 80 rokov.

Oščadnica:

Mária Margita Zagrabanová – 29.1.2023 – 80 rokov.

Sečovce:

Monika Magdaléna Hirková – 14. 1. 2023 – 75 rokov.

Zvolen:

Miroslav Ján Ťahúň – 1.4.2023 – 55 rokov,
 Klára Erika Ťahúňová – 21.4.2023 – 55 rokov.

Žilina:

Klára Darina Bobáňová – 29.1.2023 – 60 rokov,
 Rita Miroslava Havránková – 10.2.2023 – 45 rokov,
 Gertrúda Adriana Frličková – 19.3.2023 – 45 rokov.

VÝROČIE PROFESIE:**Bratislava, bratstvo sv. Stanislava:**

Damián Ján Mária Vianey Berec – 12.3.2023 – 35. výročie,

Ľudmila Anežka Berecová – 12.3.2023 – 35. výročie,

Anna Mária Rényiiová – 17.4.2023 – 30. výročie,

Monika Júlia Ptáčková-Lejová – 17.4.2023 – 30. výročie,

Hana M. Magdaléna Šimune – 23.4.2023 – 30. výročie.

Detva:

Anna Alžbeta Čapuchová – 8.3.2023 – 15. výročie,

Katarína Jolana Gavková – 8.3.2023 – 15. výročie,

Mária Zita Schmidtová – 8.3.2023 – 15. výročie.

Fíľakovo:

Klára Mária Jančová – 9.3.2023 – 15. výročie,

Lea Mária Líšková – 9.3.2023 – 15. výročie,

Faustína Lucia Spodniaková – 9.3.2023 – 15. výročie.

Košice

Jarmila Františka Hudáková – 12.1.2023 – 15. výročie,

Antonín Ján Vianey Seidl – 9.5.2023 – 30. výročie,

Monika Alžbeta Seidlová – 9.5.2023 – 30. výročie,

Margita Mária Kebisková – 9.5.2023 – 30. výročie,

Rozália Apolónia Močárniková – 9.5.2023 – 30. výročie.

Levoča:

Margita Romanovská – 21.1.2023 – 25. výročie.

Lučenec:

Veronika Marcela Čemanová – 9.3.2023 – 15. výročie,

Faustína Elena Murínová – 9.3.2023 – 15. výročie,

Terézia Mária Kováčová – 15.3.2023 – 20. výročie,

Magdaléna Terézia Pavíleková – 15.3.2023 – 20. výročie.

Považská Bystrica:

Lucia Helena Hubocká – 21.2.2023 – 15. výročie,

Marta Mária Kureková – 21.2.2023 – 15. výročie,

Paula Helena Stanková – 21.2.2023 – 15. výročie,

František Vojtech Tomáš – 21.2.2023 – 15. výročie,

František Anton Čička – 24.4.2023 – 25. výročie.

VZNIK BRATSTVA:

Bratstvo sv. Leonarda z Porto Maurizio Fíľakovo – 2.3.2023 – 15. výročie.

Bratstvo sv. Anežky Českej Detva – 2.3.2023 – 15. výročie.

ODIŠLI K PÁNOVI:**Bratislava, bratstvo sv. Stanislava**

Rozália Felicita Cvetková – 1. 5. 2022 – vo veku 85 rokov,

Helena Terézia Šmidová – 24.12.2022 – vo veku 94 rokov.

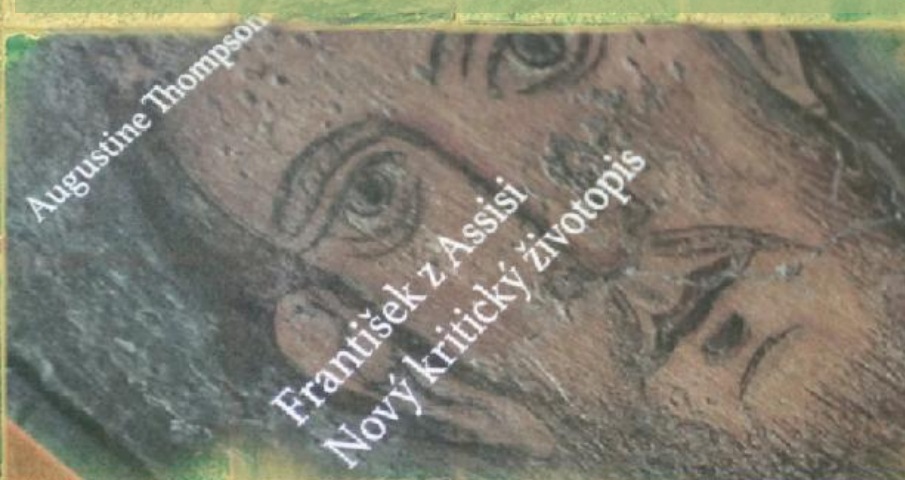
Hlohovec:

Milka Candráková – 25.1.2023 – vo veku 83 rokov.

Augustine Thompson

František z Assisi Nový kritický životopis

František z Assisi je jedným z najznámejších a najčastejšie uctievaných svätcov. Je nazývaný patrónom Talianska, ba aj celého sveta. O Františkovi bolo napísaných mnoho príbehov, správ, ale aj životopisov pochádzajúcich už z obdobia krátko po jeho smrti. Je zaujímavé, že mnohé populárne romány o tomto svätcovi uprednostňujú príbehy z počutia, takmer vždy ovplyvnené subjektívnym pohľadom autora, pred vlastnými Františkovými spismi. Ľahko tak aj my môžeme dospieť k postoju, že si každý z nás vytvorí o Františkovi svoju vlastnú predstavu. Mnohí v ňom vidia človeka, ktorý hovoril so zvieratami, prírodného mystika, ekológa, pacifistu, či feministu. Pre iných je sádrovým mužíčkom obklopeným vtáčikmi, skrátka neškodným katolíckym svätcom. Tak sa stáva, že každý má svojho Františka.

Kniha z pera dominikána Augustine Thompsona je pokusom spracovať stredoveké Františkánske pramene kritickým spôsobom, to znamená dôsledne prostredníctvom historických a vedeckých metód, pozerajúc sa na osobu svätého Františka v širších súvislostiach. Jej cieľom je odhaliť človeka, ktorý sa skrýva za legendami. Františka nie je možné prirovnať k nijakým stereotypným obrazom o svätosti. Jeho osobnosť bola oveľa zložitejšia a hlbšia, než ako ho prezentujú jeho životopisci. Aj on bol človekom, ktorý prechádzal obdobiami krízy a práve Františkova ľudskosť ho robí pre nás bližším a reálnejším. Tento portrét sa nesnaží idealizovať Františka s úmyslom použiť ho k nejakému zámeru, ale vykresľuje Františka tak, aby bol podnetom k zreteľnejším úvahám o jeho osobe a cestou k pravdivej kresťanskej zbožnosti.

Kniha bola vydaná v slovenskom preklade v roku 2022 vo vydavateľstve Minor.

prpravila: M. Zonnenscheinová